

PRESSE NÆVNET

Årsberetning 2006

Udgivet af Pressenævnet, København, maj 2007
Layout: KONTRAST design 3333 9656
ISBN-nr: 978-87-988018-7-0
ISSN-nr: 1399-8927

PRESSENÆVNETS ÅRSBERETNING 2006

I henhold til medieansvarslovens § 51 afgiver Pressenævnet herved årsberetning til justitsministeren. Årsberetningen offentliggøres.

Indhold:

A: Nævnets virke, s. 4

1. Sagsantal og sagsbehandlingstid, s. 4
2. Ny formand og stedfortræder, s. 4
3. Pressenævnet har fået ny hjemmeside, s. 4
4. Besøg fra Europarådets kommissariat for menneskerettigheder, s. 4
5. Internationale kontakter, s. 5
6. Klageberettigelse i reklamesager, s. 5

B: Nævnets medlemmer og sekretariat, s. 6

C: Statistik, s. 8

D: Nævnets praksis, s. 19

1. Principielle spørgsmål, s. 19
 - 1.1. Nye retningslinier for offentliggørelse af kendelser jf. medieansvarsloven § 49, s. 19
 - 1.2. Ny praksis vedr. offentliggørelse af bandede samtaler/skjult mikrofon, s. 19
 - 1.3. Videre sendelse af klager over elektroniske medier, når klagen fejlagtigt er sendt til Pressenævnet, s. 20
 - 1.4. Offentliggørelse af fældende kendelser over Ritzaus Bureau, s. 20
 - 1.5. Ritzaus Citattjeneste, s. 20
 - 1.6. Nævnets kompetence - injurier, s. 21
 - 1.7. Lederartikler og debatindlæg på Internettet, s. 21
 - 1.8. Anonymisering/sløring, s. 21
 - 1.9. Virkningstidspunktet vedr. anmeldelse efter medieansvarsloven § 8, s. 22
2. Resumé af væsentlige konkrete sager, s. 22
 - 2.1. Sager om pressetik, s. 22
 - 2.2. Sager om genmæle, s. 32

E: Register for emner omtalt i årsberetningerne 1993-2006, s. 37

Bilag:

Vejledende regler for god presseskik, s. 42

A. NÆVNETS VIRKE

1. Sagsantal og sagsbehandlingstid

I 2006 modtog Pressenævnet 177 klagesager. Det er det næsthøjeste antal indkomne sager siden Pressenævnets oprettelse i 1992, kun overgået af 1997, hvor der kom 184 sager. I 2005 modtog Pressenævnet 134 sager. Antallet af klagesager er således steget med 24 % i forhold til 2005.

Der har været gjort en stor indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden, trods stigningen i indkomne sager. Dette er lykkedes, idet den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i 2006 var 80 dage mod 124 dage i 2005.

I 2006 blev der truffet afgørelse i 171 sager. 48 klager blev afvist af formanden, hovedsageligt fordi klageren havde klaget for sent, manglede retlig interesse, eller fordi klagerne var åbenbart grundløse. I 69 af de 123 sager, der blev realitetsbehandlet, fik mediet i det hele medhold. I 54 sager fik klageren helt eller delvist medhold, og i 34 sager blev det pålagt mediet at offentliggøre kendelsen.

I 8 sager blev der afgivet dissens. Disse er alle refereret nedenfor under kapitel D.

2. Ny formand og stedfortræder

Den 1. april 2007 fratrådte højesteretsdommer Niels Grubbe som formand for Pressenævnet. Han har været medlem af nævnet i godt seks år, de sidste fire som formand.

Højesteretsdommer Jytte Scharling blev med virkning fra 1. april 2007 beskikket som ny formand. Hun har siden 1. december 2006 fungeret som stedfortræder for formanden, siden højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen fratrådte som stedfortræder. Højesteretsdommer Thomas Rørdam tiltrådte den 1. april 2007 som ny stedfortræder.

3. Pressenævnet har fået ny hjemmeside

Den 7. februar 2007 blev Pressenævnets nye hjemmeside offentliggjort. Formålet har navnlig været en teknisk fornyelse, men der er også tilføjet yderligere oplysninger, herunder om god presseskik.

Reglerne om god presseskik foreligger nu tillige i en engelsk version.

Alle Pressenævnets afsagte kendelser findes på www.pressenaevnet.dk.

4. Besøg fra Europarådets kommissariat for menneskerettigheder

En delegation fra Europarådets kommissariat for menneskerettigheder besøgte Pressenævnet den 7. december 2006. Mødet var en del af et opfølgningsbesøg på baggrund af menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles besøg i Danmark i april 2004. Hensigten med besøget var at skabe en ikke-offentlig diskussion om Menneskerettighedskommissariatets anbefalinger.

På mødet orienterede Pressenævnet om bl.a. nævnets virke. Delegationen ønskede at høre om Muhammed-krisen og eventuelle klagesager i den forbindelse. Nævnet oplyste, at ingen klagesager var blevet realitetsbehandlet, idet der ikke var klaget rettidigt over tegningerne. Nævnet forklarede endvidere om baggrunden for praksis om optagelse af sager af egen drift.

5. Internationale kontakter

Pressenævnet deltog den 31. maj og 1. juni 2006 i et møde i Stockholm, Sverige, for nordiske pressenævn.

Mødet blev indledt med en række oplæg vedrørende forskellige emner relateret til pressens ageren. Der blev herunder omtalt forandringer i det svenske medielandskab, journalisternes opfattelse af mediernes etik, mediernes magt over for mennesker og personers påvirkelighed.

Herudover gav de deltagende lande, Sverige, Norge, Finland og Danmark, en præsentation af de enkelte pressenævn. Antallet af sager og klagemulighederne blev belyst. Endelig diskuterede mødedeltagerne konkrete sager vedrørende privatlivets fred.

Næste møde for nordiske pressenævn afholdes i maj/juni 2008 i Norge.

Pressenævnet deltog den 29.-30. september 2006 i et møde i Sofia, Bulgarien, for europæiske pressenævn, Alliance of Independent Press Councils of Europe (AIPCE). Blandt mødedeltagerne var der endvidere repræsentanter fra en række europæiske lande og fra lande uden for Europa, hvor man overvejer at oprette pressenævn.

På mødet fortalte de deltagende pressenævn om de seneste udviklingstendenser inden for det pressetiske område. Flere lande, herunder Danmark, gav en kort præsentation vedrørende spørgsmålet om selvregulering. Danmark fortalte endvidere om Muhammed-tegningerne og det efterfølgende hændelsesforløb og oplyste, at Pressenævnet på grund af for sene klager ikke havde realitetsbehandlet sagerne. Andre deltagende lande orienterede om mediernes holdning til tegningerne og om de sager, nævnene havde haft om offentliggørelser. Herudover drøftede deltagerne bl.a. grænserne for privatlivets fred på baggrund af konkrete klagesager.

Næste møde for europæiske pressenævn er den 20.-21. september 2007 i Edinburgh, Skotland.

6. Klageberettigelse i reklamesager

Forbrugerombudsmanden har kompetence til at gribe ind over for reklamering i strid med god markedsføringssskik. For reklamer i medierne kan der forekomme overtrædelser af de pressetiske regler, hvor Forbrugerombudsmanden ikke har kompetence til at gribe ind i medfør af markedsføringsloven.

Pressenævnet har i 1998 fastslået i en kendelse (sag 90/1998), at Forbrugerombudsmanden ikke havde retlig interesse i en klage over et medie over sammenblanding af annoncer og redaktionel tekst.

Markedsføringsudvalget fandt i betænkning 1457/2005, at det var hensigtsmæssigt, at sager om sådanne spørgsmål behandles af Pressenævnet. Udvalget fandt, at Forbrugerombudsmanden burde have kompetence til at indgive klage i sådanne sager, og opfordrede Justitsministeriet til at tage initiativ til lovgivning. Efter en fornyet henvendelse fra Forbrugerombudsmanden har Justitsministeriet bedt Pressenævnet om bemærkninger.

Pressenævnet har i sit høringssvar til Justitsministeriet foreslået, at der nedsættes en arbejdsgruppe med kommissorium til at overveje problemstillingerne og eventuelle nødvendige ændringer i lovgrundlaget.

B. NÆVNETS MEDLEMMER OG SEKRETARIAT

Efter medieansvarslovens § 41 består Pressenævnet af en formand, en næstformand og 6 andre medlemmer. Alle 8 medlemmer har en stedfortræder.

Medlemmerne beskikkes af justitsministeren. Formanden og næstformanden, der skal være jurister, beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident. 2 medlemmer beskikkes efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, og 2 medlemmer beskikkes til at repræsentere de redaktionelle ledelser i den trykte presse og radio og fjernsyn efter udtalelse fra disse. Endelig beskikkes 2 medlemmer som offentlighedens repræsentanter efter udtalelse fra Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Stedfortræderne beskikkes efter de samme regler.

Pressenævnet har følgende sammensætning:

Formandskab:

- Formand: Højesteretsdommer Niels Grubbe indtil den 1. april 2007, herefter højesteretsdommer Jytte Scharling
Stedfortræder: Højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen indtil den 1. december 2006, herefter højesteretsdommer Jytte Scharling indtil den 1. april 2007, herefter højesteretsdommer Thomas Rørdam
Næstformand: Advokat Axel Kierkegaard
Stedfortræder: Advokat Jesper Rothe

Journalister:

- Medlem: Journalist Lene Sarup, Fyens Stiftstidende
Stedfortræder: Pressefotograf Lars Lindskov
Medlem: Journalist Kaare R. Skou, TV 2
Stedfortræder: Journalist Ulrik Holmstrup, tvDOKfilm

Redaktører:

- Medlem: Chefredaktør Bo Maltesen, Politiken
Stedfortræder: Redaktionschef Jan Kristensen, Fyens Stiftstidende
Medlem: Afdelingschef Finn Rowold, Danmarks Radio
Stedfortræder: Redaktionschef Hans Peter Blicher, TV 2/Danmark

Repræsentanter for offentligheden:

- Medlem: Skoleleder Kirsten Dyregaard, LOF Ballerup indtil den 12. juli 2006, herefter skoleleder Marianne Druedahl, LOF Roskilde
Stedfortræder: Afdelingsleder Leif Max Hansen, AOF
Medlem: Forretningsfører Ole Askvig, AOF
Stedfortræder: Direktør Inge Vinther, FOF

Ved nævnets behandling af en konkret sag medvirker i henhold til medieansvarslovens § 42 en formand eller næstformand samt en redaktør, en journalist og en repræsentant for offentligheden.

Der har i 2006 været afholdt 13 møder til behandling af konkrete sager. Endvidere har der været afholdt 2 plenarmøder.

Sekretariat:

Sekretariatschef: Anna Helene Noer, indtil 16. februar 2007, herefter Sonny Kristoffersen
Fuldmægtig: Sanne Godthaab Olesen
Kontorfuldmægtig: Sanne Winther indtil den 31. marts 2006, herefter Dorte Hansen

Pressenævnets adresse:

Gyldenløvesgade 11, 4.

1600 København V

Tlf.: 3315 5564

Fax: 3315 8464

Internet: www.pressenaevnet.dk

E-mail: sekr@pressenaevnet.dk

Åbningstid: mandag-torsdag 9-15 og fredag 9-14

C. STATISTIK

Pressenævnet har i lighed med de tidligere år opgjort antallet af konkrete sager fordelt efter sager afgjort ved kendelse i nævnet, sager afvist af formanden og sager, der enten er hævet af klageren eller henlagt af sekretariatet.

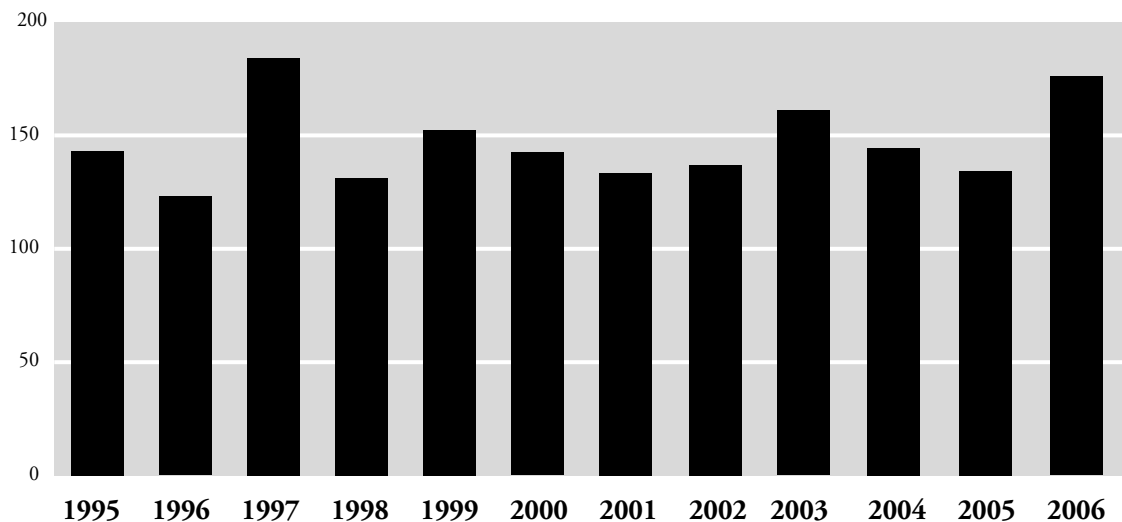
	1997
1. Registrerede konkrete sager	184
2. Sager afgjort ved kendelse i nævnet	147
A. Heraf sager om presseetik	97
Heraf sager optaget af egen drift	7
B. Heraf sager om genmæle	16
C. Heraf sager om både presseetik og genmæle	25
D. Heraf begæringer om genoptagelse	9
3. Sager afvist ved formandens kendelse	31
A. På grund af manglende retlig interesse	11
B. På grund af nævnets manglende kompetence	5
C. På grund af fristoverskridelse	9
D. Klagerne åbenbart grundløse	2
E. Begæringer om genoptagelse	4
4. Sager hævet af klageren	4
5. Sager henlagt af sekretariatet	2
A. Heraf efter klagerens undladelse af at besvare sekretariatets anmodning om yderligere oplysninger	-
B. Henvist til rette klagemyndighed	2
C. Henlagt af andre grunde	-
Sager, hvor klagen blev taget helt eller delvist til følge	28
1. I sager om presseetik	27
2. I sager om genmæle	3
3. Pålæg om offentliggørelse	20

⁽¹⁾ Tallene for 2003 vedrører de sager, der er indkommet og afgjort i 2003, og tallene kan derfor ikke umiddelbart – med undtagelse af antallet af registrerede sager – sammenlignes med tidligere år.

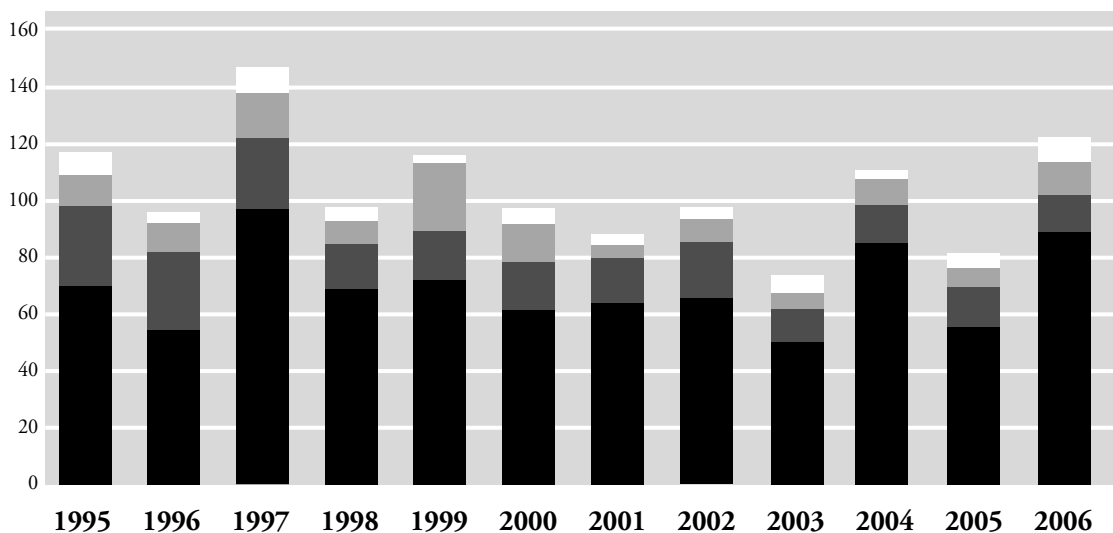
På side 12-15 er der som tidligere anført statistikker for de enkelte medier for henholdsvis klager over presseetik og klager over genmæle. Det bemærkes, at sager, der både vedrører presseetik og genmæle, er anført begge steder.

1998	1999	2000	2001	2002	2003 ⁽¹⁾	2004	2005	2006
131	151	143	132	134	163	146	134	177
98	118	97	88	99	76	113	81	123
69	72	61	64	66	51	84	55	89
-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	16	14	2	8	6	11	7	12
16	26	17	19	23	11	15	14	13
5	3	5	3	2	8	3	5	9
28	29	37	40	29	41	33	38	48
5	10	11	12	9	10	10	9	15
2	4	5	7	4	9	5	6	6
17	10	14	8	14	19	12	12	17
1	5	5	10	2	2	4	6	3
3	-	2	3	-	1	2	5	7
2	3	8	3	5	3	8	16	5
3	1	1	1	1	2	-	1	2
2	-	1	-	1	-	-	-	2
1	1	-	-	-	1	-	-	-
-	-	-	1	-	1	-	1	-
40	33	27	38	47	26	31	24	37
36	28	23	33	44	23	29	22	34
6	6	5	5	8	3	4	3	11
30	30	18	26	40	20	23	16	34

ANTAL SAGER *

REALITETSKENDELSE FORDELT PÅ SAGSTYPE *

□ Begæring om genoptagelse

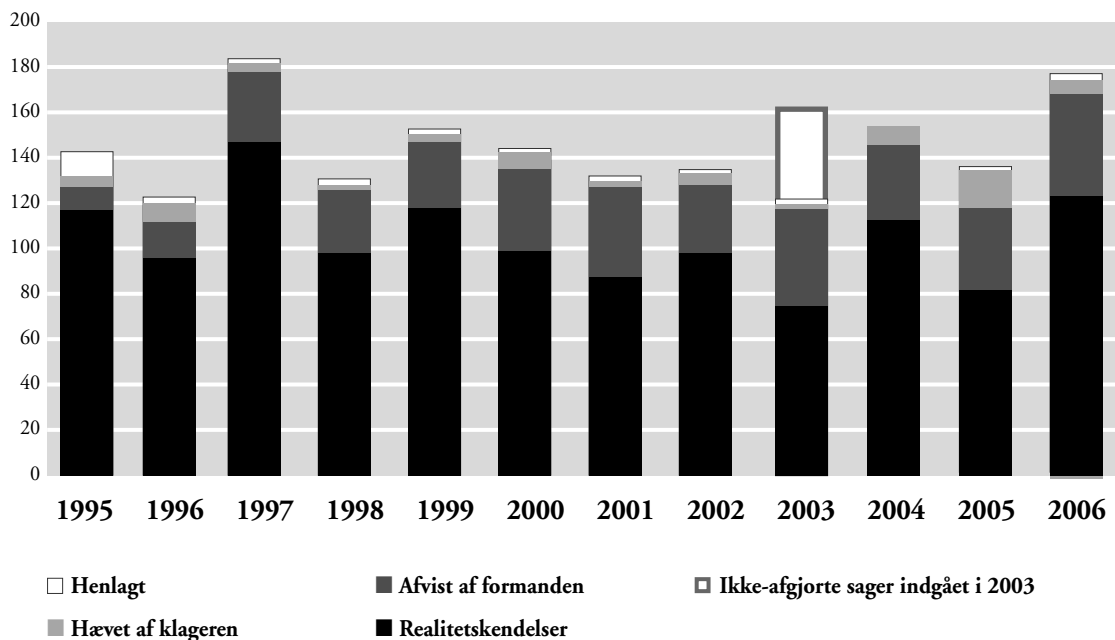
■ Sager om både presseetik og genmæle

■ Sager om genmæle

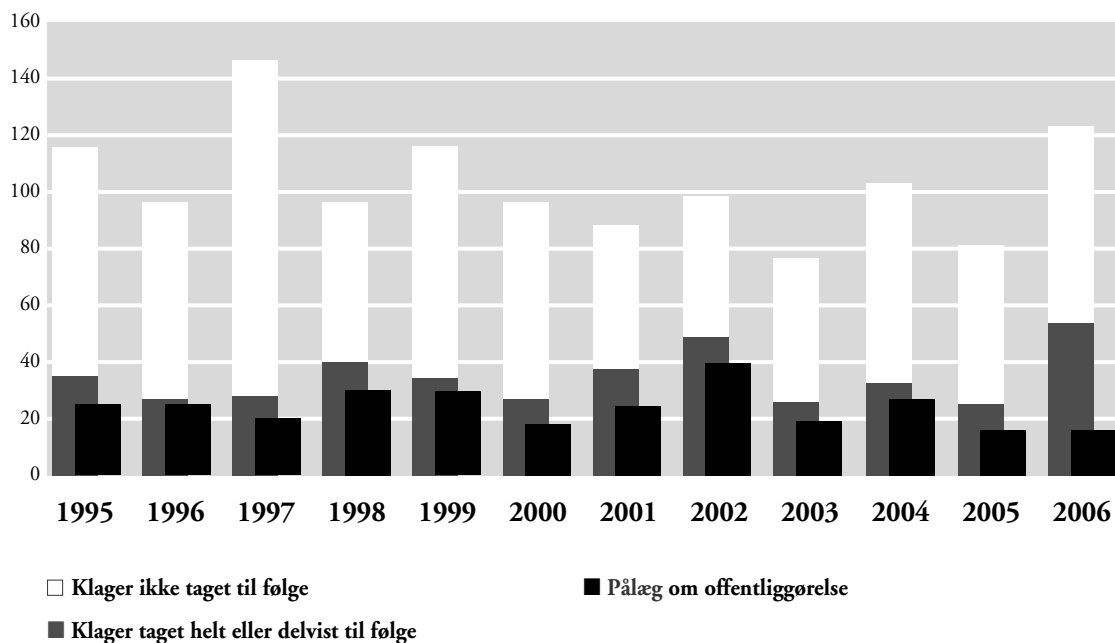
■ Sager om presseetik

*Tallene fra før 1995 fremgår af tidligere årsberetninger.

SAGSFORDELING EFTER AFGØRELSESMÅDE *

RESULTAT AF REALITETSKENDELSER *

KENDELSER OM PRESSEETIK AFSAGT I 2006

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Amager Bladet	-	-	-	1	1
Berlingske Tidende	-	-	-	1	1
Brønshøj Husum Avis	-	-	-	1	1
B.T.	1	-	1	1	2
Dagbladet Børsen	-	1	1	-	1
Dato	-	1	1	-	1
Der Nordschleswiger	1	-	1	-	1
Dragør Avis	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	2	6	8	8	16
Fyens Stiftstidende	1	-	1	1	2
Fyns Amts Avis	-	-	-	1	1
Helsingør Dagblad	-	-	-	1	1
Herning Folkeblad	-	-	-	1	1
Holbæk Amts Venstreblad	-	-	-	1	1
Hvidovre Avis	-	-	-	1	1
Information	-	-	-	1	1
JydskeVestkysten	-	2	2	2	4
Jyllands-Posten	-	-	-	1	1
Morsø Folkeblad	-	-	-	1	1
Nordjyske Stiftstidende	-	-	-	6	6
Nyhedsavisen	1	-	1	-	1
Ritzaus Bureau	-	1	1	-	1
Ritzaus Citattjeneste	-	-	-	1	1
Sjællandske	-	1	1	2	3
Weekendavisen	-	1	1	2	3
Århus Stiftstidende	-	2	2	-	2
Aviser i alt	6	15	21	35	56

Massemedie	Klagen taget til følge			Klagen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Avisen.dk	1	-	1	-	1
Berlingske Tidendes Internetavis	-	1	1	-	1
Danmarks Radio	1	4	5	6	11
Ekstra Bladets Internetavis	-	2	2	-	2
Hvidovre Internetavis	-	-	-	1	1
Journalisten.dk	-	-	-	1	1
Kanal 4	-	-	-	1	1
Nordjyske Stiftstidendes Internetavis	-	-	-	3	3
Radio Frederiksberg-Journalen	4	1	5	2	7
Sjællandske.dk	-	-	-	1	1
Sputnik.dk	-	-	-	1	1
TvDanmark	1	-	1	-	1
TV 2	-	2	2	3	5
Tv2.dk	-	-	-	1	1
TV 2/Fyn	-	-	-	1	1
Tv2fyn.dk	-	-	-	1	1
TV 2/Lorry	-	-	-	1	1
TV 2/Østjylland	-	1	1	-	1
3f.dk	-	-	-	1	1
Elektroniske medier i alt	7	11	18	24	42
Berlingske Nyhedsmagasin	-	-	-	1	1
Boligen	-	1	1	-	1
Corgi Nyt	-	1	1	-	1
Mandag Morgen	1	-	1	-	1
Tidsskrifter o.l. i alt	1	2	3	1	4
Massemedier i alt	14	28	22	60	102

KENDELSER OM GENMÆLE AFSAGT I 2006

Massemedie	Anmodningen om genmæle taget til følge			Anmodningen ikke taget til følge	Total
	Helt	Delvis	I alt		
Berlingske Tidende	-	-	-	1	1
Ekstra Bladet	2	1	3	2	5
Fyens Stiftstidende	1	-	1	-	1
JydskeVestkysten	-	-	-	2	2
Morsø Folkeblad	-	-	-	1	1
Nordjyske Stiftstidende	-	-	-	1	1
Politiken	-	-	-	1	1
Ringsted Dagblad	-	-	-	1	1
Weekendavisen	-	1	1	-	1
Aviser i alt	3	2	5	9	14
Danmarks Radio	1	1	2	2	4
Sputnik.dk	1	-	1	-	1
TV 2	2	-	2	1	3
Tv2.dk	1	-	1	-	1
Århus Stiftstidendes Internetavis	1	-	1	-	1
Elektroniske medier i alt	6	1	7	3	10
Penge & Privatøkonomi	-	-	-	1	1
Tidsskrifter o.l. i alt	-	-	-	1	1
Massemedier i alt	9	3	12	13	25

AFSAGTE FORMALITETSKENDELSER, HÆVEDE OG HENLAGTE SAGER 2005

Massemedie	Formalitetss- kendelse	Henlagt	Hævet	I alt
B.T.	-	-	1	1
Ekstra Bladet	5	-	1	6
Fyens Stiftstidende	1	-	-	1
Fyns Amts Avis	2	-	-	2
Jyllands-Posten	6	-	-	6
JydskeVestkysten	2	-	-	2
Information	-	-	1	1
Nordjyske Stiftstidende	3	-	-	3
Politiken	4	-	-	4
Ritzaus Bureau	2	-	-	2
Ugeposten	1	-	-	1
Weekendavisen	2	-	-	2
Århus Stiftstidende	1	-	-	1
24timer	1	-	-	1
Aviser i alt	30	-	3	33
aabjergskolen.dk	1	-	-	1
Amager Land Lokalradio	-	1	-	1
Berlingske.dk	1	-	-	1
B.T.'s internetavis	2	-	-	2
comon.dk	1	-	-	1
Danmarks Radio	3	1	-	4
danskfolkeparti.dk	2	-	-	2
dr.dk/syd	1	-	-	1
Ekstra Bladets Internetavis	1	-	1	2
fyens.dk	1	-	-	1
haelskraef.dk	-	-	1	1
jp.dk	1	-	-	1
Politikens Internetavis	1	-	-	1
travportalen.dk	1	-	-	1
Elektroniske medier i alt	16	2	2	20
MAGASIN fra Det Kongelige Bibliotek	1	-	-	1
Åbjergskolens nyhedsbrev	1	-	-	1
Tidsskrifter o.l. i alt	2	-	-	2
Maassemedier i alt	48	2	5	55

SAGSBEHANDLINGSTID, REALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, afvisninger og hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for realitetskendelser.

	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
30 dage eller mindre	23	18	17	3	2	7	5	3	4	8
31 - 40 dage	26	24	21	6	1	7	7	5	2	4
41 - 50 dage	30	30	30	10	5	15	4	9	5	8
51 - 60 dage	22	7	17	8	4	22	11	9	1	13
61 - 70 dage	18	11	11	15	7	11	14	4	3	13
71 - 80 dage	5	3	7	12	6	12	7	11	7	23
81 - 90 dage	3	-	6	8	4	6	2	8	-	15
91 -100 dage	4	-	5	4	8	5	1	4	6	9
Mere end 100 dage	1	-	1	26	48	12	17	60	53	30
I alt	132	93	115	92	85	97	68	113	81	123
Gennemsnit i dage	49	43	51	85	118	67	73	104	124	80

Det bemærkes, at sagsbehandlingstiden fra og med 2003 relaterer sig til de sager, som nævnet har truffet afgørelse i i det pågældende år, og ikke – som de tidligere år – til de klager, der er indgivet til nævnet det pågældende år.

SAGSBEHANDLINGSTID, FORMALITETSKENDELSER

Genoptagelsesbegæringer, hævede og henlagte sager indgår ikke i statistikken over sagsbehandlingstiden for formalitetskendelser.

	2006
Gennemsnit i dage	13

STATISTIK OVER KLAGERNES BAGGRUND

Pressenævnet har i 2006 afsagt realitetskendelse i 123 klagesager, mens 48 sager er afvist af formanden på grund af formalia. 9 af de sager, hvori der blev afsagt realitetskendelse, vedrørte anmodninger om genoptagelse af tidligere afgjorte sager. Der er således truffet realitetsafgørelse i 114 sager, når der bortses fra genoptagelsesbegæringerne.

Nedenfor anføres i skematisk form en oversigt over sagerne fordelt efter, om klageren er privatperson eller organisation, firma m.v., og efter, om klageren er repræsenteret af advokat.

	Hævet/ henlagt	Formalitetss- afgørelse	R e a l i t e t s a f g ø r e l s e			I alt
			Taget til følge	Delvis taget til følge	Ikke taget til følge	
Privat	4	43 ⁽¹⁾	9	14	41 ⁽²⁾	111
Privat v. advokat	-	2	2	8	13 ⁽³⁾	25
Organisation, firma m.v.	2	3	4	8	12	29
Organisation, firma m.v. v. advokat	1	-	2	7	3	13
I alt	7	48	17	37	69	178

⁽¹⁾ Heraf 7 genoptagelsesbegæring

⁽²⁾ Heraf 8 genoptagelsesbegæring

⁽³⁾ Heraf 1 genoptagelsesbegæring

De sager, hvor klager fra private er afsluttet ved en formalitetsafgørelse fra formanden, fordeler sig som følger:

Klagefrist overskredet	12
Ej retlig interesse	15
Ej kompetence	6
Åbenbart grundløs	3
Intet nyt	7

De sager, der blev afvist på grund af manglende retlig interesse, var alle sager, hvor omtalen i mediet ikke vedrørte klageren, eller hvor klager ikke var omtalt på en sådan måde, at pågældende fandtes at have retlig interesse.

Sagerne, hvor Pressenævnet ikke havde kompetence til at afgøre sagen, drejede sig om en sag, hvor mediet ikke var anmeldt til Pressenævnet, jf. medieansvarslovens § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3, to sager, hvor Nævnet ikke havde kompetence til at afgøre, hvorvidt der var sket korrekt offentliggørelse af et af parterne indgået retsforlig, og en sag, hvor der endnu ikke var sket offentliggørelse af det påklagede.

D. NÆVNETS PRAKSIS

1. Principielle spørgsmål

1.1. Nye retningslinier for offentliggørelse af kendelser jf. medieansvarsloven § 49

Det følger af medieansvarslovens § 49, at ”Nævnet kan pålægge redaktøren for det indklagede massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse i et af Nævnet nærmere fastlagt omfang. En sådan offentliggørelse skal ske uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges”.

Pressenævnet har hidtil pålagt mediet at offentliggøre en del af kendelsen med en kort indledning, der henledte modtagerens opmærksomhed på den oprindelige artikel eller udsendelse. Herefter fulgte de punkter, som Pressenævnet havde kritiseret. Denne offentliggørelsesmåde har den ulempe, at det er vanskeligt for modtageren at forstå kendelsens indhold.

Pressenævnet har derfor vedtaget nye retningslinier for udformning af pålæg om offentliggørelse. Kendelser skal herefter offentliggøres under overskriften ”Kritik fra Pressenævnet” efterfulgt af et resumé af kendelsen. Resumeets ordlyd løsnest derved fra kendelsens, hvilket gør det muligt at gøre offentliggørelsen mere læsevenlig og informativ. Undtagelsesvis kan der på baggrund af sagens karakter pålægges en bestemt placering af offentliggørelsen. For så vidt angår elektroniske medier kan det pålægges mediet at lade offentliggørelse ledsage af billeder, der gør det lettere for seeren at identificere det påklagede program.

For at give læseren/seeren/lytteren mulighed for at læse hele kendelsen skal mediet offentliggøre hele kendelsen i anonymiseret form på deres hjemmeside og på tekst-tv og efter påkrav udlevere den.

Spørgsmålet vedrørende offentliggørelse af genmæler og Nævnets kendelser er omtalt i årsberetningerne 1993, side 7, 1995, side 5, 1997, side 6-9, 1998, side 6-8, 1999, side 11-12, 2000, side 12, 2002, side 5 og 2005, side 21-23.

1.2. Ny praksis vedr. offentliggørelse af bandede samtaler/skjult mikrofon

Pressenævnet har tidligere i årsberetningerne 1997-2000 samt 2004 og 2005 beskrevet anvendelsen af skjult kamera og mikrofon. Om skjult mikrofon og bandede samtaler henvises særligt til bemærkningerne i årsberetningerne 1997, side 10-12, 2004, side 21-22 og 2005, side 21-22. Her konkluderedes det, at offentliggørelsen af optagelser indhentede ved hjælp af en båndoptager er at sidestille med skjulte optagelser, hvilket indebærer, at optagelserne som hovedregel er i strid med god presseetik.

Pressenævnet har diskuteret, om det er rigtigt, at elektroniske medier dermed er underlagt mere restriktive krav end skrevne medier ved gengivelse af telefoninterviews. Eksempelvis kan skrevne medier ordret skrive interviewet af og gengive den interviewedes udtalelse, hvorimod elektroniske medier ved at afspille en telefonsamtale er underlagt kravene bl.a. til samfundsmæssig interesse, selv om journalisten præsenterer sig som journalist. Nævnet har fundet, at denne forskelsbehandling ikke bør opretholdes, og har besluttet at ændre praksis, således at i de tilfælde, hvor det skrevne medie kunne have bragt en udtalelse som citat, kan elektroniske medier også bringe udtalelsen som lyd.

I sag 2006-6-396 havde en fodboldlæge udtalt sig over telefonen til en journalist, der ved samtalebegyndelse havde præsenteret sig som sådan. Telefoninterviewet blev båndet og senere afspillet i en tv-udsendelse. Pressenævnet behandlede i overensstemmelse med hidtidig praksis sagen efter retningslinierne for skjult kamera. Sagen er omtalt under punkt D.2.

1.3. Videre sendelse af klager over elektroniske medier, når klagen fejlagtigt er sendt til Pressenævnet

Det følger af medieansvarsloven § 34, stk. 3, at klager over Danmarks Radios, TV 2's eller TV 2's regionale virksomheders overtrædelse af god presseskik senest 4 uger efter offentliggørelsen skal indgives til disse. De pågældende mediers afgørelse kan senest 4 uger efter, at afgørelsen er kommet frem til klageren, indbringes for Pressenævnet.

Det sker imidlertid, at Pressenævnet modtager klagebreve, som fejlagtigt er sendt til Nævnet, inden klager har henvendt sig til det elektroniske medie. Hidtil har Pressenævnet vejledt klager om, at henvendelse skal ske til mediet først, og bedt klager følge denne vejledning. Nævnet har imidlertid besluttet at ændre denne praksis, således at klagebreve, der fejlagtigt fremsendes til Pressenævnet, fremover vil blive videregivet til mediet. Denne praksis vil være i overensstemmelse med almindelig praksis inden for forvaltningen. Klager vil blive orienteret om, at klagen er videregivet. Ønsker klager ikke sagen behandlet, skal klager selv henvende sig til mediet for at afbryde klagebehandlingen.

1.4. Offentliggørelse af fældende kendelser over Ritzaus Bureau

Det følger af medieansvarsloven § 49, at "Nævnet kan pålægge redaktøren for det indklagede massemedie snarest muligt at offentliggøre en kendelse". På baggrund af en konkret kendelse (sag 2005-6-250) har Pressenævnet drøftet, hvorledes Nævnet kan pålægge Ritzaus Bureau at offentliggøre fældende kendelser. Drøftelsen gik på, om Nævnet skulle pålægge Ritzaus Bureau at udsende kendelsen til abonnenterne, da Ritzaus Bureau selv har rådighed over offentliggørelsen. Offentliggørelsen sker, når andre medier, abonnenterne, bringer citater/telegrammer fra Ritzaus Bureau. Pressenævnet er af den opfattelse, at Ritzaus Bureau skal udsende de fældende kendelser til abonnenterne, hvorefter det enkelte medie, der har bragt historien, kan offentliggøre kendelsen.

I sag 2005-6-250 var der klaget over Ritzaus Bureau I/S, og Pressenævnet udtalte kritik af flere af de påklagede punkter. Nævnet pålagde Ritzaus Bureau at udsende kendelsen, og kendelsen blev efterfølgende udsendt som telegram. Sagen er omtalt nedenfor under punkt D.2.

1.5. Ritzaus Citattjeneste

Visse medier skal for at være omfattet af medieansvarsloven indgive anmeldelse til Pressenævnet, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3. I forbindelse med en klage over Ritzaus Citattjeneste var spørgsmålet, om Ritzaus Bureaus oprindelige anmeldelse fra 1992 kunne antages også at omfatte citattjenesten.

I sag 2006-6-337 var der klaget over Ritzaus Citattjeneste, idet klager mente, at god presseskik var tilsidesat. Det var oplyst, at citattjenesten fungerede ved, at abonnenterne på Ritzaus Bureau kunne lægge deres egne tekster ud på citattjenesten, så andre medier kunne bruge teksten og evt. bringe den i deres eget medie. Ritzaus Bureau oplyste i sagen, at teksten redigeredes i afdelingens redaktionssekretariat i en form, der kunne bruges direkte i modtagerens udgivelser. Ritzaus Bureau hverken så eller havde redigeringsret over, hvad et medie lagde ud på citattjenesten. Ritzaus Bureau fungerede som "postbud". I den anmeldelse, som Ritzaus Bureau havde indgivet i 1992 i medfør af medieansvarsloven § 8, fremgik følgende: "Ritzaus Bureaus nyhedstjenester omfatter: Den generelle nyhedstjeneste, som produceres til såvel trykte som elektroniske medier og privatkunder, Finansnyhedstjenesten ..., Teleavisen og Sportsavisen." Pressenævnet fandt, at citattjenesten ikke var anmeldt efter medieansvarsloven § 8, stk. 1, hvorfor der ikke var tale om et medie omfattet af medieansvarsloven. Nævnet afviste herefter sagen.

På baggrund af kendelsen kan det konkluderes, at hvis man ønsker at få et telegram/en historie fra citattjenesten realitetsbehandlet, skal man klage over det medie, der har offentliggjort citathistorien i stedet for at klage over Ritzaus Citattjeneste. Sagen er omtalt nedenfor under punkt D.2.

1.6. Nævnets kompetence – injurier

Det følger af medieansvarsloven § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik. Det indebærer bl.a., at Nævnet påser, om de Vejledende regler for god presseskik er tilsidesat. Pressenævnet modtager imidlertid løbende klager, hvori det gøres gældende, at der er sket en overtrædelse af straffelovens kapitel 27 vedrørende freds- og ærekrænkelser. Spørgsmålet om, hvorvidt straffelovens bestemmelser er overtrådt, henhører under domstolene og falder uden for Pressenævnets kompetence. Klager og klagepunkter, der ikke hører under Pressenævnets kompetence, afvises, jf. medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 1.

De Vejledende regler for god presseskik er optrykt bagerst i årsberetningen under Bilag.

1.7. Lederartikler og debatindlæg på Internettet

Det følger af Pressenævnets praksis, at der i såvel lederartikler som i debatindlæg tillades en højere grad af frisprog end i nyhedsartikler og reportager. Pressenævnet har i sagerne 2006-6-330 og 2006-6-331 afsagt kendelser vedrørende lederartikler i elektroniske medier. I begge tilfælde fremgik det klart, at der var tale om henholdsvis en lederartikel og en lederartikel, der måtte opfattes som et debatindlæg.

I sag 2006-6-330 bragte www.nordjyske.dk en artikel, der havde været bragt som leder i den trykte udgave af Nordjyske. Lederartiklen fremstod på nettet som et anonymt indlæg under fanebladet "debat". Pressenævnet fandt derfor, at det klart fremgik, at der var tale om et indlæg, som måtte behandles som et debatindlæg med det deraf følgende større rum for frisprog.

1.8. Anonymisering/sløring

Det følger af de Vejledende regler for god presseskik, at det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1. Pressenævnet er af den opfattelse, at det påhviler mediet at sikre en effektiv sløring af de personer, der fremgår af det offentliggjorte. Pressenævnet har afsagt to kendelser (sag 2006-6-395 og 2006-6-294), hvor skrevne medier bragte fotos af klagere, der var sløret med en bjælke over øjnene. Denne form for sløring fandtes ikke tilstrækkelig.

I sag 2006-6-395 bragte Ekstra Bladet en artikel omhandlende et ægtepars ægteskabelige forhold, der havde ført til, at hustruen var dømt i en straffesag til at skulle underkaste sig psykiatrisk behandling. Ekstra Bladet havde til brug for artiklen fotograferet ægtemanden uden hans vidende og offentliggjort fotografiet med en sort bjælke over mandens øjne. Pressenævnet fandt, at Ekstra Bladet ikke havde sikret, at der var sket en effektiv sløring af klager, og Nævnet udtalte sin kritik.

I sag 2006-6-294 bragte JyskeVestkysten ligeledes en historie fra et ægteskab. Til artiklen var bl.a. indsat et billede af ægteparret. Der var en sort bjælke over klagers øjne. Pressenævnet fandt, at avisen ikke havde sikret en effektiv sløring af klager, og Nævnet udtalte sin kritik af det bragte.

I sag 2006-6-361 havde Danmarks Radio bragt en kritisk udsendelse vedrørende plejen på Omsorgscentret Fælledgården. Klager var beboer på plejehjemmet. I udsendelsen var han filmet, mens han fik hjælp til nedre toilette. Af udsendelsen fremgik oplysningen "en spastiker på Fælledgården" og billeder af klagers indbo. Pressenævnet udtalte kritik af anonymiseringen.

I sag 2006-6-360 var der klaget over, at Danmarks Radio havde bragt optagelser af personale på Omsorgscentret Fælledgården indhentet med skjult kamera og mikrofon. De optagne personer fremtrådte med sløret ansigt, men navnlig stemmerne gjorde det muligt at identificere personer i udsendelsen. Pressenævnet fandt, at der ikke var sikret en effektiv sløring, og Nævnet udtalte sin kritik.

Sag 2006-6-361 og 2006-6-360 er endvidere omtalt under punkt D.2.

1.9. Virkningstidspunktet vedr. anmeldelse efter medieansvarsloven § 8

Visse medier – herunder hjemmesider – skal for at være omfattet af medieansvarsloven indgive anmeldelse til Pressenævnet, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, jf. § 1, nr. 3. Pressenævnet har behandlet to klagesager (sag 2006-6-399 og sag 2006-6-405/406), hvor offentliggørelsen af det påklagede forhold var sket, inden mediet var anmeldt til Pressenævnet efter medieansvarsloven § 8. Klagebrevene til Pressenævnet var imidlertid modtaget efter anmeldelsestidspunktet, hvorefter Nævnet behandlede klagerne.

I sag 2006-6-399 var der klaget over artikler bragt på www.journalisten.dk den 17. august 2006. Hjemmesiden blev anmeldt til Pressenævnet den 18. september 2006, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1, hvorefter mediet var omfattet af medieansvarsloven, jf. lovens § 1, nr. 3. Klagebrevet blev modtaget i Pressenævnet den 6. oktober 2006 – efter anmeldelse af hjemmesiden. Da www.journalisten.dk var anmeldt på tidspunktet for klagens modtagelse, realitetsbehandlede Nævnet klagen.

I sag 2006-6-405/406 var der klaget over offentliggørelse af videoklip på www.avisen.dk den 6. oktober 2006. Hjemmesiden blev anmeldt til Pressenævnet den 18. oktober 2006, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1. Klagebrevet blev modtaget i Pressenævnet den 19. oktober 2006 – efter anmeldelsen af hjemmesiden. Nævnet realitetsbehandlede klagen.

Sagerne er omtalt nedenfor under punkt D.2.

2. Resumé af væsentlige konkrete sager

2.1. Sager om presseetik

Efter medieansvarslovens § 34, stk. 1, skal massemediernes indhold og handlemåde være i overensstemmelse med god presseskik. Inden for denne retlige standard er det overladt til Pressenævnets skøn, om der i et konkret tilfælde er sket en overtrædelse af god presseskik. Skønnet er dog ikke ganske ubundet, idet udgangspunktet for det nærmere indhold af begrebet god presseskik er de Vejledende regler for god presseskik, jf. bilag side 42.

Til belysning af Nævnets hidtidige praksis i henhold til medieansvarslovens § 34, stk. 1, gengives nedenfor resumeer af en række konkrete sager. Disse samt yderligere et antal klagesager kan endvidere ses på Retsinformations afgørelsesdatabase på www.retsinfo.dk. Det samme gælder de sager, der er gengivet i afsnittet om genmæle. Man kommer ind i afgørelsesdatabaseen ved at klikke på ikonerne "Retsinformation" og "Database". Herefter klikkes under "Søgeområde" på "Afgørelser" og ikonet "Søgning". Herefter står man i feltet "Feltsøgning i Afgørelser", hvor man under administrerende myndighed skriver "Pressenævnet" og under titel angiver sagsnummer. Herefter klikkes på ikonet "Søg", hvorefter man klikker på teksten "Vis Dokumentliste".

Kendelse af 24. januar 2006 (sag 2005-6-231)

Berlingske Tidende bragte en række artikler i perioden august til september 2005 vedrørende Grundfos' involvering i FN's Oil for Food-program i Irak. I den forbindelse omtalte avisen, at Grundfos' medarbejdere havde bestykket embedsmænd for at få del i ordrene i Irak. Grundfos udsendte en pressemeddelelse, hvoraf fremgik, at selskabet beklagede.

Grundfos anførte, at der ikke var grundlag for at konstatere, at "Grundfos erkender bestikkelse", uanset deres pressemeddelelse, idet det alene fremgik, at to af selskabets medarbejdere havde medvirket til bestikkelse. Grundfos anførte videre, at følgende udsagn var i strid med god presseskik: "beskæmmet", "Grundfos: Ja vi bestak", "Grundfos indrømmer bestikkelse i Irak", "Grundfos brugte dybt ulovlige forretningsmetoder" og "Grundfos-skandale" mv.

Berlingske Tidende anførte, at den anvendte sprogbrug havde dækning i selskabets beklagelse, ligesom de resterende udsagn havde dækning i artiklerne eller var vurderinger.

Pressenævnet fandt, at artiklernes beskrivelse af de omhandlede forhold som tilfælde af ”bestikkelse” havde fornøden dækning i Grundfos’ egen redegørelse, hvori selskabet ”beklager dybt, at to medarbejdere har medvirket til bestikkelse”. Der var endvidere dækning for de anvendte udsagn. Udsagnet ”Grundfos brugte dybt ulovlige forretningsmetoder” var journalisternes vurdering, og Nævnet udtalte ikke kritik.

Kendelse af 24. januar 2006 (sag 2005-6-243)

TV 2 sendte programmet ”Operation X vender tilbage”, hvori en bestemt behandlingsmetode, Hulda Clark-metoden, blev omtalt. I den forbindelse blev en person optaget med skjult kamera og nævnt som Hulda Clark-behandler.

Klager anførte, at hun ikke anvendte den pågældende behandlingsmetode, hvorfor det ligeledes var misvisende, når programmet fremstillede hende som en ”fupbehandler”. TV 2 burde endvidere have forelagt hende oplysningerne.

TV 2 anførte, at klager blev opfordret til at deltage i et interview, i hvilket hun kunne kommentere oplysningerne, og at der i programmet blev citeret fra de kommentarer, hun fremkom med skriftligt.

Pressenævnet fandt, at TV 2 inden udsendelsen af indslaget burde have sørget for, at klageren fik mulighed for at kommentere indholdet af de skjulte optagelser, og at hendes kommentar kom med i udsendelsen, også selv om hun ikke ønskede at medvirke i et tv-interview. Det citat, som blev bragt i udsendelsen, og som stammede fra hendes skriftlige henvendelse til produktionsselskabet bag udsendelsen, var ikke dækkende for hendes synspunkter i sagen, og Nævnet udtalte kritik af TV 2.

Kendelse af 22. februar 2006 (sag 2005-6-250)

Ritzaus Bureau udsendte i perioden fra 24. juni til 20. oktober 2005 en række artikler vedrørende de økonomiske forhold i en patientforening. Foreningen klagede den 8. juli 2005 til Ritzaus Bureau over de indtil da udsendte otte artikler i perioden fra 24. juni til 5. juli 2005. Ritzaus Bureau tog ikke klagen til følge og meddelte foreningen dette ved brev af 4. oktober 2005. Herefter sendte foreningen den 28. oktober 2005 klagen til Pressenævnet. Denne klage omfattede ud over de førnævnte artikler tillige seks artikler udsendt i perioden 9. juli til 20. oktober 2005, hvoraf tre – henholdsvis den 9. juli, 12. juli og 29. august 2005 – er udsendt mere end fire uger før klagen til Pressenævnet.

Foreningen anførte blandt andet, at de fremsatte beskyldninger vedrørende en rådgivers ”opskruede konsulenthonorarer” i en artikel af 24. juni 2005 blev imødegået i en senere redegørelse fra Socialministeriet. Heri vurderedes omfanget af nettoindtjeningen for rådgiverens firmaer som ”acceptabelt i forhold til foreningens virksomhed og de udførte opgaver”. Denne konklusion forbigik Ritzaus Bureau imidlertid i sin efterfølgende dækning af sagen. Foreningen anførte videre, at oplysninger om, at en ansøgt driftsstøtte på 750.000 kroner alene skulle dække lønudgifter til rådgiveren og en deltidsassistent, var forkerte, idet beløbet vedrørte flere medarbejdere.

Ritzaus Bureau anførte blandt andet, at redegørelsen fra Socialministeriet kritiserede rådgiverens dobbeltrolle som foreningens rådgiver samt leverandør af ydelser. Ministeriet havde gjort et tilbagebetalingskrav gældende over for foreningen på 183.940 kroner. Disse konklusioner var omtalt i et senere Ritzau-telegram.

Pressenævnet udtalte, at for så vidt angik klagens rettidighed i forhold til klage over de tre artikler udsendt i perioden fra 9. juli til 29. august 2005 bemærkedes det, at klagefristen er 4 uger efter offentliggørelsen i massemedier. Da Pressenævnet først modtog klagen vedrørende disse artikler den

31. oktober 2005, var fristen for så vidt angik disse artikler isoleret set overskredet. De pågældende artikler indgik imidlertid i en samlet reportage i en snæver indholds- og tidsmæssig sammenhæng med de artikler, der var rettidigt påklaget til Nævnet, og som var offentliggjort for nogles vedkommende umiddelbart før og for andres vedkommende kort tid efter de for sent påklagede. Vurderingen af, om god presseskik var tilsidesat, skete ud fra en helhedsvurdering, og måtte derfor under de anførte omstændigheder omfatte samtlige påklagede artikler.

Vedrørende sagens realitet fandt Pressenævnet blandt andet, at Ritzaus Bureau på baggrund af reportagen i artiklerne, herunder navnlig oplysningerne om revisorundersøgelsen, burde have omtalt resultatet af undersøgelsen eller foreningens pressemeddelelse herom, da dette materiale forelå ultimo juni 2005, og Nævnet udtalte sin kritik heraf. Nævnet fandt videre, at artiklens oplysninger vedrørende den ansøgte driftsstøtte på 750.000 kroner gav et forkert billede af rådgiverens lønforhold, hvilket kunne være undgået ved en omhyggelig gennemgang af det skriftlige materiale, som Ritzaus Bureau efter aktindsigt var kommet i besiddelse af, og Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 22. februar 2006 (sag 2005-6-260/262)

Nordjyske Stiftstidende og www.nordjyske.dk bragte en omtale af kulturforhandlinger. Artiklen sluttede med følgende sætning: "[Navn] (DF) ønsker ikke at udtale sig til NORDJYSKE". Politikerne klagede.

Politikeren anførte, at han gerne ville udtale sig til avisen, men ikke til den pågældende journalist. Det var i strid med god presseskik, at det ikke fremgik af artiklen, at han gerne ville udtale sig til en hvilken som helst anden journalist ved avisen, blot ikke den pågældende journalist.

Nordjyske Stiftstidende og www.nordjyske.dk anførte, at politikeren ikke skulle bestemme, hvem der repræsenterede et medie. Hvis man ikke ønskede at udtale sig til en bestemt medarbejder, var det god presseskik, at mediet over for læserne tilkendegav, at den pågældende ikke ønskede at udtale sig til mediet om sagen.

Pressenævnet fandt, at avisen med rette havde anført, at politikeren ikke ønskede at udtale sig til avisen. Redaktøren var i overensstemmelse med redaktørens ret til at redigere mediet endvidere berettiget til at beslutte, at man ikke ville offentliggøre politikeren's begrundelse for ikke at ville udtale sig til den journalist, som rettede henvendelse til ham. Nordjyske Stiftstidende og www.nordjyske.dk havde ikke tilsidesat god presseskik.

Kendelse af 22. februar 2006 (sag 2005-6-266)

TV Danmark sendte programmet "Døgnrapporten", hvor der blandt andet var et indslag med en reportage om politielever. I den forbindelse blev der vist optagelser fra politiets henvendelse til en psykisk syg pige, som havde truet med at begå selvmord. Ved politiets ankomst til lejligheden sås ejendommen udefra, og husnummeret kunne ligeledes ses. Pigen var sløret fra brystkassen og op. Pigen klagede.

Pigen anførte, at hun ikke havde givet tilsagn om at ville filmes af TV Danmark. Pigen oplyste, at hendes bror efterfølgende tog kontakt til TV Danmark og frabad sig hendes medvirken i udsendelsen. Sløringen havde endvidere været utilstrækkelig, idet hun var blevet genkendt af flere personer.

TV Danmark anførte, at pigen under optagelserne ikke meddelte, at hun ikke ønskede at blive filmet. Under en telefonsamtale havde hendes bror efterfølgende "vist forståelse" for at bringe optagelserne, hvis "vi vurderede, at vi kunne sløre [hendes] identitet forsvarligt". TV Danmark opfattede telefonsamtalen som et samtykke, såfremt der blev foretaget anonymisering. Pigens anonymitet var beskyttet, idet ansigtet var sløret, og hverken adressen eller navnet på boligområdet blev nævnt.

Pressenævnet fandt, at der ikke var en klar almen interesse, der kunne berettige at bringe det omstridte indslag. Pressenævnet fandt herefter, at TV Danmark trods sløring af pigen havde over-

trådt god presseskik ved at bringe optagelserne med billeder af hendes bopæl, som muliggjorde identifikation. Klagerens manglende protest under optagelserne kunne på grund af hendes tilstand ikke anses for et samtykke. Der kunne heller ikke anses at være givet samtykke under den efterfølgende telefonsamtale med pigens bror, og et samtykke fra ham ville under alle omstændigheder have været uden betydning for afgørelsen, idet pigen ikke var frataget sin retlige handleevne. Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 16. marts 2006 (sag 2006-6-281)

Fyns Amts Avis bragte en boganmeldelse af en politikers erindringsbog samt omtale af en tidligere borgmester, der var omtalt i erindringsbogen. Avisen gjorde i artiklerne opmærksom på, at man havde forsøgt at træffe den tidligere borgmester uden held, men at spalterne stod til rådighed for et svar. Den tidligere borgmester klagede.

Klager anførte, at Fyns Amts Avis havde handlet i strid med god presseskik ved at gengive agtelsesforringende citater som ”dumt svin” og udokumenterede påstande som ”rænkestreger” om klager fra erindringsbogen.

Fyns Amts Avis anførte, at beskrivelsen var præcis, idet den tidligere borgmester var kendt for en meget kontroversiel og aggressiv kommunikationsform. Den tidligere borgmester måtte som politiker tåle væsentlig mere end en almindelig borger. Avisen oplyste, at man forgæves havde forsøgt at komme i kontakt med klager.

Pressenævnet fandt, at gengivelsen af citaterne fra erindringsbogen var forfatterens subjektive oplevelse af det beskrevne hændelsesforløb og vurdering af den tidligere borgmester. Avisen havde forsøgt at indhente en kommentar, og det var angivet, at avisens spalter stod til rådighed for et svar på forfatterens angreb. Nævnet fandt på denne baggrund, at der ikke var grundlag for at udtale kritik i sagen.

Kendelse af 6. april 2006 (sag 2005-6-275)

Amager Bladet bragte to artikler om en patients dødsfald. Dødsårsagen var muligvis overmedicinering, og en eventuel ansvarsplacering blev forsøgt. I den forbindelse var overlægens navn nævnt, og Amager Bladet anvendte ordet ”mistænkt” i forbindelse med omtalen af overlægen. H:S Direktionen klagede som mandatar for overlægen.

H:S Direktionen anførte, at omtalen af overlægen var krænkende og agtelsesforringende, ligesom Amager Bladet med brugen af ordet ”mistænkt” insinuerede, at der var sket noget kriminelt, hvilket der ikke var dokumentation for. Betegnelsen ”mistænkt” blev anvendt på et tidspunkt, hvor hverken Sundhedsvæsenets Patientklagenævn var kommet med en afgørelse i sagen, eller politiet havde rejst sigtelse mod overlægen. H:S Direktionen fremhævede, at når en person dør uventet på et hospital, er det normal praksis, at der sker indberetning til politiet med henblik på, at der foretages retslægeligt ligsyn.

Amager Bladet anførte, at det gav en mere troværdig fremstilling af sagen, at den hovedimplicerede person nævntes med navn. Man undgik således også at mistænkeliggøre alle overlæger på det pågældende hospital ved at oplyse navnet. Det var korrekt, at politiet ikke havde rejst sigtelse mod overlægen, men at politiet løbende havde efterforsket i sagen.

Pressenævnet lagde til grund, at nogen efterforskning allerede pågik som følge af, at der var tale om en patients pludselige dødsfald, men at der ikke var rejst sigtelse mod overlægen. Pressenævnet fandt, at der ikke var grundlag for at kritisere, at Amager Bladet under omstændighederne nævnte overlægen ved navn. Udtrykket ”mistænkt” i den bragte sammenhæng kunne ikke anses for unødigt krænkende over for overlægen, og Nævnet udtalte ikke kritik i sagen.

Kendelse af 14. juni 2006 (sag 2006-6-292)

Ekstra Bladet bragte en artikel, hvoraf det fremgik, at et medlem af rockergruppen Hells Angels fungerede som beskikket tilsynsværge for en fange idømt forvaring for vold og trusler, selv om han havde en tidligere dom for vold. I artiklen var værgeren afbildet og nævnt med navns nævnelse. Værgeren klagede.

Klager anførte, at det var i strid med god presseskik at afbilde ham med navns nævnelse på baggrund af en 13 år gammel voldsdom for værtshusslagsmål. Han havde ren straffeattest ved beskikkelsen som værge.

Ekstra Bladet anførte, at oplysningerne om klager var korrekte og samfundsrelevante.

Pressenævnet fandt, at der var en sådan offentlig interesse i omtalen af sammenhængen mellem klagers tidligere straffedom og beskikkelsen af ham som værge for en voldsdømt, at der var belæg for at nævne forholdet i artiklen om samme. Nævnet udtalte ikke kritik.

Kendelse af 14. juni 2006 (sag 2006-6-301)

Ugebrevet Mandag Morgen bragte en omfattende artikel om "Velfærdskommissionens rapport – ufærdigt arbejde". Af artiklen fremgik følgende: "Ifølge kommissionens egen opfattelse er det dog eksempler på en kritik, som de højt kvalificerede økonomer [to navngivne medlemmer] må have fremsat mod bedre vidende." Et af medlemmerne, en universitetsprofessor, klagede. Velfærdskommissionens formand afviste i en efterfølgende korrespondance, at det var Velfærdskommissionens opfattelse, at medlemmerne havde udtalt sig mod "bedre vidende".

Klager anførte, at han ikke havde handlet "mod bedre vidende", og at han burde være kontakten inden offentliggørelsen af artiklen.

Mandag Morgen anførte, at vendingen "mod bedre vidende" muligvis ikke repræsenterede Velfærdskommissionens officielle holdning, men vendingen var udtrykt af medlemmer af Velfærdskommissionen over for ugebrevets journalist, hvorfor denne måtte formode, at opfattelsen var alment gældende for Velfærdskommissionen.

Pressenævnet lagde til grund, at Mandag Morgen ikke var klar over, at det ikke var Velfærdskommissionens officielle holdning, som medlemmerne fra kommissionen havde udtalt sig om. Pressenævnet fandt, at udsagnet, der fremgik af en indgående analyse af Velfærdskommissionens arbejde, kunne være skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for klager som universitetsprofessor og økonomisk ekspert i øvrigt, hvorfor oplysningen burde være forelagt klager inden offentliggørelsen. Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 23. august 2006 (sag 2006-6-333)

Danmarks Radio sendte et indslag i "TV Avisen Indsigt" vedrørende gammelt kød. Af indslaget fremgik blandt andet, at klager havde været involveret i salg af gammelt bacon. Klager havde imidlertid ikke noget med salget af gammelt bacon at gøre, hvorfor Danmarks Radio bragte følgende berigtigelse: "... [Klager] har imidlertid intet med denne sag at gøre. Derimod er [klager] involveret i en sag fra samme periode, hvor 80 tons gammelt kalkunkød blev eksporteret til Tyskland med forkert mærkning. TV Avisen beklager fejlen." Firmaet klagede over Danmarks Radios berigtigelse.

Klager anførte, at oplysningerne vedrørende sagen om gammelt kalkunkød var irrelevante i forbindelse med berigtigelse af den begåede fejl, idet sagen vedrørende kalkunkød ikke har nogen sammenhæng med sagen om gammelt bacon.

Danmarks Radio anførte, at berigtigelsen havde til formål at give korrekte, faktiske oplysninger, som blev undladt eller fejloplyst i TV Avisen Indsigt.

Pressenævnet fandt, at den rettelse, som Danmarks Radio oplæste, var i en sådan form, at seerne ikke fik fornøden mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, fordi Danmarks Radio tilføjede en oplysning om en anden sag, som klager var indblandet i. Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 23. august 2006 (sag 2006-6-337)

Ritzaus Citattjeneste udsendte en citathistorie fra Ekstra Bladet under overskriften ”Citathistorie: Anders Foghs bror i en stribe sager om byggesjusk”. I artiklen var statsminister Anders Fogh Rasmussens bror og dennes typehusfirma omtalt i forbindelse med klager over byggesjusk. Broren og dennes firma klagede til Pressenævnet. Klagen var en del af et større sagskompleks i Pressenævnet, idet flere medier havde citeret fra artiklen på Ritzaus Citattjeneste eller Ekstra Bladets artikelse-rie. (Relaterede sager 2006-6-321, 322, 341, 342 og 343)

Til sagsfremstillingen var der gjort opmærksom på, at Ritzaus Bureau i sin anmeldelse i 1992 til Pressenævnet var blevet bedt om at specificere, hvilke nyhedstjenester man ønskede anmeldt til Pressenævnet. Af Ritzaus Bureaus svar fremgik følgende: ”Den generelle nyhedstjeneste, som produceres til såvel trykte som elektroniske medier og privatkunder, Finansnyhedstjenesten, som leveres til Unibanks Unitel-system, Teleavisen og Sportsavisen, som begge distribueres gennem telefonselskaberne.”

Ritzau oplyste, at citattjenesten fungerede ved, at de, der abonnerede på Ritzaus, kunne lægge deres tekster ud på citattjenesten, så andre medier kunne bruge teksten og evt. bringe den i deres eget medie. Ritzau oplyste videre, at teksten redigeredes i afsenderens redaktionssekretariat i en form, der kunne bruges direkte i modtagernes udgivelser. Ritzau hverken så eller havde redigeringsret over, hvad et medie lagde ud på citattjenesten. Ritzau fungerede som ”postbud”, idet det var afsenderen af artiklen, der havde ansvaret for indhold og omfang.

Pressenævnet fandt, at Ritzaus Citattjeneste ikke var anmeldt efter medieansvarsloven § 8, stk. 1, hvorfor der ikke var tale om et medie omfattet af medieansvarsloven § 1, nr. 3. Nævnet afviste herefter sagen, idet klagen ikke hørte under Pressenævnets kompetence.

Kendelse af 23. august 2006 (sag 2006-6-344)

På baggrund af en avisartikel med overskriften ”Pornodans på københavnsk gymnasium” sendte TV 2 Lorry et indslag vedrørende en video på et gymnasiums hjemmeside. I videoen medvirkede en kvinde i bikini, der lod sæbeskum løbe ned over kroppen. Gymnasiets rektor var interviewet til indslaget. Gymnasiet og gymnasiets rektor klagede.

Rektoren oplyste, at videoen sammen med andre projekter fra faget Film og TV blev lagt på skolens hjemmeside under informationsikonet. Rektoren anførte blandt andet, at han ikke var blevet orienteret om indslagens overordnede idé: ”Uetisk markedsføring”, men derimod fået at vide, at indslaget ville forme sig som et interview af ham. Han var videre ikke orienteret om, at formanden fra ”Pornofrit miljø” ville medvirke i indslaget. Hans stilling, faglige baggrund samt indsigt i medieverdenen var klagen uvedkommende.

TV 2 Lorry oplyste, at rektoren havde fortalt, at videoen var på hjemmesiden for bl.a. at gøre eventuelt kommende elever opmærksom på, at undervisningen på gymnasiet ikke var kedelig. TV 2 Lorry anførte blandt andet, at man havde gjort det klart for rektoren, at indslaget ville handle om kritik af videoen, samt rektorens syn på kritikken om, at videoen var kvindenedgørende. TV 2 Lorry anførte videre, at rektoren senere erkendte, at journalisten under interviewet havde talt om kritik og foreningen ”Pornofrit miljø”. Tv-stationen havde ikke givet udtryk for, at indslaget alene ville handle om rektorens syn på sagen. Med rektorens baggrund som cand.mag. i samfundsfag og som rektor for et gymnasium, hvor der undervises i medier, burde det ikke være ukendt, hvordan journalister bygger indslag op.

Pressenævnet fandt, at rektoren ved at besvare spørgsmål på baggrund af artiklen ”Pornodans på københavnsk gymnasium” måtte have været klar over, at TV 2 Lorry ville kunne sætte interviewet i sammenhæng med omtale af den pågældende video, og Nævnet fandt derfor ikke grundlag for at udtale kritik deraf. Pressenævnet fandt videre, at TV 2 Lorry havde handlet inden for redaktørens

redigeringsret ved at medtage vurderinger fra blandt andet formanden for foreningen ”Pornofrit miljø” uden at orientere gymnasiet herom, og Nævnet udtalte ikke kritik i sagen.

Kendelse af 20. september 2006 (sag 2006-6-355)

Weekendavisen bragte en artikel vedrørende et middagsselskab på en restaurant, hvor kulturpersoner var samlet. Middagsselskabet blev, uden de vidste det, betjent af Weekendavisens journalist, der fungerede som tjener den pågældende aften. Efterfølgende beskrev journalisten middagsselskabet i en artikel. Værten for middagsselskabet klagede.

Klager anførte, at middagsselskabet var privat, ligesom han ikke var informeret om, at der ville fremkomme en artikel.

Weekendavisen anførte, at der efter avisens opfattelse intet angribeligt var i at skildre et middagsselskab med offentligt kendte personer på en offentlig tilgængelig restaurant.

Pressenævnet fandt, at Weekendavisen var berettiget til at bringe de indsamlede oplysninger, og Nævnet udtalte ikke sin kritik.

Kendelse af 20. september 2006 (sag 2006-6-363)

JyskeVestkysten bragte en artikel vedrørende en verserende retssag om forsikringssvindler, tyveri og hæleri. I forbindelse med artiklen var indsat en faktaboks vedrørende tiltaltes dom for vold og afpresning, som han var blevet idømt en måneds tid forinden. Tiltalte klagede.

Klager anførte, at han kunne identificeres på baggrund af udsagnet ”der var blevet stjålet lys- og lydudstyr fra den 38-åriges firmabil” og oplysningen om, hvilken kommune han boede i. Klager anførte videre, at det var i strid med god presseskik at fremdrage oplysningen om en tidligere strafedom, der var uden betydning for de forhold, han nu var tiltalt for. Oplysningerne var fremstillet på en sådan måde, at klager for læserne fremstod som skyldig i de forhold, der nu var rejst tiltale for.

JyskeVestkysten anførte, at avisen alene nævnte tiltaltes alder og bopælskommune – et stort område, hvor tiltalte ikke var den eneste, der beskæftigede sig med lys og lyd. Klagers tidligere dom, afsagt cirka en måned forud for artiklen, havde betydning for offentligheden i lokalområdet. JyskeVestkysten anførte herudover, at avisen hverken havde taget stilling eller viderebragt det indtryk, at avisen anså tiltalte for skyldig.

Pressenævnet fandt, at klager havde retlig interesse, idet det ved at sammenholde de bragte oplysninger om klagers alder, erhverv og kommune ikke kunne udelukkes, at personer med nær tilknytning til lokalområdet ville kunne identificere klager. Da det i artiklen var nævnt, at den tidligere dom var under anke til landsretten, fandt Nævnet, at der under alle omstændigheder var en sådan tidsmæssig sammenhæng mellem dommen og den nu omtalte straffesag, at der var belæg for at nævne dommen i artiklen. Pressenævnet fandt endvidere, at det med udsagnet ”hvis den 38-årige mand findes skyldig” med tilstrækkelig tydelighed fremgik, at klager havde erklæret sig ikke-skyldig. Nævnet udtalte ikke kritik i sagen.

Kendelse af 11. oktober 2006 (sag 2006-6-370)

Ekstra Bladet bragte en artikelseerie vedrørende en yderliggående politisk organisation og organisationens medlemmer. Af artikelseerien fremgik bl.a. udsagnet: ”Ud over voldelige overfald på folk af anden race end den ariske – og på disses venstreorienterede venner – udfolder [organisationen] stor aktivitet på nettet”. Herudover havde organisationens talsmand bl.a. udtalt sig i artikelseerien. Organisationen klagede.

Organisationen anførte bl.a., at organisationen ikke kunne drages til ansvar for medlemmernes færden på egen hånd. Organisationen var erklæret ikke-voldelig. Oplysningerne kunne være skadelige, og de var ikke forelagt organisationen inden offentliggørelsen.

Ekstra Bladet anførte navnlig, at ét af medlemmerne sad fængslet for vold og brandtrusler.

Pressenævnet fandt, at udsagnet var skadeligt, krænkende eller virkede agtelsesforringende for organisationen. Nævnet fandt, at udsagnet burde have været forelagt organisationen inden offentliggørelsen, og udtalte derfor kritik af det bragte. To dissenterende medlemmer fandt, at udsagnet kunne være skadeligt, krænkende eller virke agtelsesforringende for organisationen. Disse medlemmer fandt imidlertid, at organisationens synspunkter var medtaget i artikelserien ved udtalelserne fra talsmanden, og ville derfor ikke udtale kritik.

Kendelse af 31. oktober 2006 (sag 2006-6-360)

Danmarks Radio sendte programmet ”Magasinet Søndag”, hvori forholdene på de københavnske plejehjem blev omtalt, særligt forholdene på Omsorgscentret Fælledgården. Til brug for udsendelsen var flere ansatte på Fælledgården blevet filmet med skjult kamera. Forud for offentliggørelsen var optagelserne vist for Fælledgårdens ledelsesansvarlige. Danmarks Radio havde sløret ansigterne på de ansatte. Fem ansatte klagede.

De fem ansatte anførte navnlig, at den samfundsmæssige interesse ved at vise de pågældende klip ikke opvejede hensynet til klagerens ret til beskyttelse. Sløringen var utilstrækkelig, idet hverken stemmer, hår og overkroppe var sløret. Klagerne anførte videre, at de ikke fik lejlighed til at se eller kommentere optagelserne inden offentliggørelsen, og at de ikke havde samtykket til visningen af de klip, hvoraf de fremgik.

Danmarks Radio afviste at kunne have påvist divergensen mellem de faktiske forhold – herunder den verbale og fysiske behandling af de ældre – og Københavns Kommunes ældrechefes udmeldinger om, at det gik godt, på anden måde end ved brug af skjult kamera, ligesom produktionsselskabet tidligere havde fået afslag på at lave en traditionel reportage på Fælledgården. Hensigten med udsendelsen var ikke at fokusere på de enkelte ansatte, hvorfor deres ansigter var sløret.

Pressenævnet fandt, at den samfundsmæssige interesse i at belyse de omhandlede forhold i ældreplejen gjorde det berettiget at anvende skjulte optagelser. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at produktionsselskabet havde fået afslag på henvendelser om at lave en traditionel reportage vedrørende Fælledgården. Da det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, påhvilede det Danmarks Radio at sikre en effektiv sløring af de personer, der indgik i udsendelsen. Nævnet fandt, at dette ikke var sket i tilstrækkeligt omfang – navnlig fordi stemmerne ikke var slørede – og Nævnet udtalte kritik heraf. Nævnet fandt videre, at klagerne ikke fik lejlighed til at se eller kommentere optagelserne inden offentliggørelsen, og Nævnet udtalte sin kritik heraf. Visningen af optagelserne for de ledelsesansvarlige kunne ikke anses for at indebære et samtykke til offentliggørelse. Et samtykke fra de ledelsesansvarlige havde under alle omstændigheder været uden betydning i forhold til klagerne, da disse ikke havde givet de ledelsesansvarlige fuldmagt til at give samtykke.

Kendelse af 31. oktober 2006 (sag 2006-6-361)

Sagen omhandlede ligesom sag 2006-6-360 programmet ”Magasinet Søndag” på Danmarks Radio. Klager var beboer på Fælledgården og filmet med skjult kamera under udførelsen af nedre toilettet, og hans bare bagdel blev vist på skærmen.

Beboeren anførte, at Danmarks Radio havde handlet i strid med god presseskik ved, at han trods sløringen kunne genkendes af pårørende og bekendte, ligesom besøgende på plejehjemmet kunne genkende ham ud fra udsagnet ”her er en spastiker på Fælledgården”.

Danmarks Radio anførte, at vilkårene i ældreplejen var et væsentligt samfundsanliggende, og at kun personer med indgående kendskab til beboeren kunne genkende ham, hvorfor sløringen var tilstrækkelig. Ansigtet var sløret og navnet taget ud af lydsporet. Danmarks Radio anførte videre, at yderligere sløring ville have forringet formidlingen af den dokumentation, optagelserne gav.

Pressenævnet fandt, at hensynet til beskyttelsen af den personlige anseelse i dette tilfælde var så tungtvejende, at anvendelsen af skjult kamera som sket til optagelserne af beboeren i forbindelse med gennemførelse af nedre toilette ikke var berettiget. Beboeren havde ikke givet samtykke til offentliggørelsen af optagelserne. Der forelå derfor en tilsidesættelse af god presseskik, og Nævnet udtalte sin kritik. Nævnet fandt videre, at det havde påhvilet Danmarks Radio at sikre en effektiv sløring, hvilket ikke var sket, og Nævnet udtalte kritik heraf.

Kendelse af 29. november 2006 (sag 2006-6-387)

Danmarks Radio sendte programmet "Når tilbud dræber" vedrørende produktionsforholdene i indiske tekstilfabrikker, der leverer til store europæiske virksomheder. Udsendelsen var ikke produceret af Danmarks Radio, men af et selvstændigt produktionsselskab. En af de danske virksomheder klagede.

Virksomheden anførte blandt andet, at Danmarks Radio burde have kontrolleret udsendelsens tilblivelse. Programmet var produceret af en freelanceproducent og -journalist, der kun havde ét hensyn, nemlig at gøre udsendelsen så sensationspræget, at den ville blive solgt og derefter bragt. Danmarks Radio anførte blandt andet, at selve brugen af uafhængige producenter ikke i sig selv var en tilsidesættelse af god presseskik, idet der var tilknyttet en ansvarlig redaktør fra Danmarks Radio, som løbende fulgte tilblivelsen af programmet.

Pressenævnet udtalte, at et medie skal udvise kritik over for nyhedskilderne, men et medie har ikke en forpligtigelse til at udvise særlig agtpågivenhed, blot fordi en udsendelse er produceret af et selvstændigt produktionsselskab. Nævnet fandt ikke grundlag for at kritisere den journalistiske research, der var grundlaget for udsendelsen.

Kendelse af 29. november 2006 (sag 2006-6-390)

TV 2 sendte programmet "Den sorte box: Mysteriet om Poul", hvori en vicepolitikommisærers livsforløb blev beskrevet. I udsendelsen medvirkede familie, venner, kolleger og en psykolog, der vurderede de forskellige hændelsers indflydelse på politimandens mentale tilstand. Programmet gik tæt på begivenhederne i politimandens liv – herunder hans rolle som delingsfører under uroligheder på Nørrebro 18. maj 1993, hvor hans kommende ægtefælle var en af de tilskadede. Politimanden myrdede senere ægtefællen og begik senere selvmord. Den afdøde politimands datter klagede.

Datteren anførte blandt andet, at den detaljerede gennemgang af ægteskabelige problemer i farens ægteskab, selvmord mv. ikke havde samfundsmæssig relevans.

TV 2 anførte, at udsendelsen tegnede et nuanceret billede af efterspillet af urolighederne på Nørrebro, herunder vicepolitikommisærens rolle.

Pressenævnet fandt, at der var en samfundsmæssig interesse i, at medierne knyttede omtalen af urolighederne på Nørrebro i 1993 sammen med drabet på ægtefællen. Nævnet fandt derfor, at TV 2 var berettiget til at omtale hændelserne, herunder vicepolitikommisærens livsforløb.

Kendelse af 29. november 2006 (sag 2006-6-396)

Danmarks Radio sendte programmet "Når døden spiller med", der havde til formål at vise, at fodboldverdenen i stort omfang anvendte smertestillende medicin. Det blev tilkendegivet, at der kunne være en sammenhæng mellem anvendelsen af denne medicin og fire fodboldspilleres uforklarlige dødsfald. Af udsendelsen fremgik udsagnet: "Vi har også interviewet fodboldlægen i [fodboldklub], [cheflægen], der har udskrevet næsten 3.000 smertestillende tabletter om året" efterfulgt af et telefoninterview med den pågældende cheflæge. Cheflægen klagede.

Cheflægen anførte, at der var tale om optagelser foretaget med skjult mikrofon. Han anførte videre, at det fremstod suspekt, at han svarede 200 tabletter, mens det i udsendelsen antydedes, at der blev brugt 3.000 tabletter i den pågældende klub. De udskrevne tabletter dækkede 5-6 klubber samt andre patienter.

Danmarks Radio anførte, at journalisten havde præsenteret sig inden telefoninterviewet, og klager måtte antages at have rutine i at omgås pressen og derfor vide, at journalister optog samtaler. Danmarks Radio anførte videre, at det ikke af udsendelsen fremgik, hvilke aktiviteter pilleudskrivningerne dækkede.

Pressenævnet lagde til grund, at journalisten inden interviewet med cheflægen præsenterede sig og oplyste, at han ringede som journalist for Danmarks Radio. Nævnet fandt ikke grund til at kritisere, at interviewet var blevet optaget på bånd, uden at journalisten havde gjort opmærksom på det. Pressenævnet fandt, at den samfundsmæssige interesse i at belyse en omfattende anvendelse af smertestillende medicin i fodboldverdenen gjorde det berettiget at offentliggøre det bandede telefoninterview. Cheflægen havde imidlertid ikke fået mulighed for at kommentere optagelserne, og Nævnet udtalte kritik heraf. Nævnet fandt videre, at interviewet var misredigeret, idet det fremstod – i strid med de faktiske forhold trods journalistens kendskab hertil – som om tabletterne alene blev anvendt i én klub. Nævnet udtalte sin kritik.

Kendelse af 29. november 2006 (sag 2006-6-399)

Www.journalisten.dk bragte den 17. august 2006 to artikler vedrørende en ny gratisavis. I artiklen var et halvårsregnskab og en fondsbørsmeddelelse omtalt. Der var endvidere en analyse af det pågældende materiale. Internetmediet www.journalisten.dk blev anmeldt til Pressenævnet den 18. september 2006, jf. medieansvarsloven § 8, stk. 1. Gratisavisen klagede til Pressenævnet den 6. oktober 2006.

Gratisavisen anførte, at www.journalisten.dk burde have forelagt klager artiklens oplysninger, idet disse kunne være skadelige.

Www.journalisten.dk anførte, at baggrunden for artiklen var en børsmeddelelse, som klager selv havde offentliggjort, hvorfor der ikke var anledning til at tro, at klager ikke ønskede oplysningerne kommenteret. Www.journalisten.dk anførte videre, at det var kutyme at referere halvårsregnskaber uden at have talt med direktøren.

Da internetmediet var anmeldt til Pressenævnet på tidspunktet for klagens modtagelse, fandt Nævnet, at klagen skulle realitetsbehandles. Pressenævnet fandt, at oplysningerne i artiklerne fremstod som vurderinger på baggrund af det offentliggjorte halvårsregnskab og fondsbørsmeddelelsen, og Nævnet udtalte ikke sin kritik.

Kendelse af 20. december 2006 (sag 2006-6-401)

”dato” bragte den 3. oktober 2006 to artikler vedrørende nedskæringer på daginstitutionsområdet. Til en af artiklerne var indsat en beregningsgrafik, der viste normeringer i forhold til året før. Til grafikken var indsat en organisations logo og teksten ”M.V.H. [organisationen]”. Organisationen klagede.

Organisationen anførte, at læserne blev forledt til at tro, at tallene var oplyst af klager, hvilket ikke var tilfældet.

”dato” afviste, at læserne blev forledt. ”dato” anførte videre, at det fremgik af artiklens tekst, at tallene byggede på oplysninger fra Danmarks Statistik.

Pressenævnet fandt, at det fremstod, som om oplysningerne i grafikken stammede fra organisationen, og Nævnet udtalte kritik.

Kendelse af 20. december 2006 (sag 2006-6-405 og 406)

Nyhedsavisen og www.avisen.dk bragte den 6. oktober 2006 omtale, videooptagelser samt stillbilleder fra sommermødet i et politisk partis ungdomsafdeling. Af billederne fremgik det, at deltagerne skulle konkurrere om at tegne profeten Muhammed og digte en sang om samme. Ungdomsafdelingen klagede.

Ungdomsafdelingen anførte navnlig, at der var tale om optagelser fra en privat fest, og at optagelserne ikke var tiltænkt offentliggørelse. Skulle optagelserne tjene som dokumentation for medlemmernes holdning, burde synspunkterne være kendte ud fra offentlige tilkendegivelser.

Nyhedsavisen og www.avisen.dk anførte navnlig, at formålet med optagelserne var at sætte fokus på den politiske kultur i partiet. Indklagede anførte videre, at der var tale om et offentligt, politisk sommermøde med deltagelse af flere kandidater til Folketinget og byråd.

Pressenævnet fandt, at dele af begivenhederne på et lukket sommermøde i et politisk partis ungdomsafdeling kan have klar almen interesse. Nævnet fandt imidlertid, at den del af sommermødet, der dannede grundlag for artiklerne i Nyhedsavisen og videooptagelserne på www.avisen.dk, var af en sådan selskabelig art og privat karakter, at der ikke forelå en klar almen interesse. Pressenævnet udtalte sin kritik. To dissenterende medlemmer fandt, at der var tale om en sammenkomst i en underafdeling i et af landets største politiske partier. Disse medlemmer fandt derfor, at optagelserne havde klar offentlig interesse.

Kendelse af 20. december 2006 (sag 2006-6-420)

Dagbladet Børsen bragte en artikel omhandlende en strid mellem fodboldklubber og et forsikrings-selskab. I artiklen var omtalt forskellige sager, hvortil der blev stillet spørgsmålstejn ved det rimelige i, at forsikrings-selskabet ikke udbetalte erstatningen. Af artiklen fremgik følgende kommentar fra direktøren for forsikrings-selskabet: "Ved du hvad? Jeg kunne vise dig videooptagelser, hvor manden stadigvæk har spillet fodbold, efter han er kommet til skade. Det er ikke bare sort eller hvidt." Forsikrings-selskabet klagede.

Forsikrings-selskabet oplyste indledningsvis, at direktøren gerne ville udtale sig konkret, at han grundet sagens omstændigheder havde sagt, at han ville vende tilbage efter weekenden [artiklen blev offentliggjort i weekenden], hvilket han også gjorde. Forsikrings-selskabet anførte navnlig, at sagen tidligere havde været omtalt, og der derfor ikke var nogen nyhedsmæssig begrundelse for ikke at have ventet til over weekenden med at bringe historien.

Børsen anførte, at forsikrings-selskabets kommentarer var medtaget ved direktørens udtalelse. Det blev videre afvist, at svaret bibragte sagen nye oplysninger, hvorfor der ikke blev fulgt op på direktørens efterfølgende henvendelse.

Pressenævnet fandt, at direktørens kommentarer til sagen fremgik af udsagnet "Ved du hvad? Jeg kunne vise dig videooptagelser, hvor manden stadigvæk har spillet fodbold, efter han er kommet til skade. Det er ikke bare sort eller hvidt." Nævnet udtalte ikke kritik af det bragte. To dissenterende medlemmer fandt, at henset til at medierne tidligere havde omtalt sagen, burde Børsen have ventet med offentliggørelsen, så forsikrings-selskabets kommentarer til sagen var blevet bragt i sammenhæng med angrebene i artiklen.

2.2. Sager om genmæle

Reglerne om genmæle giver adgang til at korrigere oplysninger af faktisk karakter i en sag, der har været omtalt i et massemedie. Den, som oplysningerne vedrører, kan fremsætte anmodning om genmæle, og anmodningen skal altid først fremsættes til vedkommende massemedie selv. Anmodningen til mediet skal være skriftlig, og fristen er 4 uger regnet fra offentliggørelsen i mediet, jf. medieansvarslovens § 36, stk. 3. Hvis mediet afslår at bringe genmælet, eller genmælet er ufyldstgørende, kan sagen indbringes for Pressenævnet. Dette skal ske senest 4 uger efter at mediets svar er kommet frem, jf. medieansvarslovens § 40, stk. 1 og stk. 2.

Mediet kan kræve, at den, der fremsætter anmodningen, selv udformer genmælet, og genmælets indhold skal i alt væsentligt være begrænset til nødvendige faktiske oplysninger, jf. medieansvarslovens § 38.

Pressenævnet har udarbejdet en vejledning, der indeholder oplysninger om betingelser for og udformning af genmæle m.v. Vejledningen kan hentes på Pressenævnets hjemmeside og kan desuden fås i Nævnets sekretariat.

Til illustration af Nævnets praksis refereres nedenfor enkelte af Nævnets sager fra 2006. Til yderligere belysning af Pressenævnets praksis på området henvises til Nævnets tidligere årsberetninger.

Kendelse af 16. marts 2006 (sag 2006-6-277)

TV 2 sendte programmet "Operation X: Hashpusher", hvori programmets undercover personer, "muldvarpe", undersøgte det københavnske marked for euforiserende stoffer – herunder de metoder bagmændene anvender ved distribuering. I udsendelsen blev en samtale mellem en af "muldvarpe" og en uidentificerbar kokainpusher filmet med skjult kamera. Kokainpusheren var iført en overtrækstrøje med et logo fra en transportvirksomhed. Logoet var ikke sløret. Transportvirksomheden klagede.

Transportvirksomheden anførte blandt andet, at den manglende sløring af logoet kunne give seerne den fejlagtige opfattelse, at der var sammenhæng mellem transportvirksomheden og det københavnske pushermiljø.

TV 2 oplyste, at der ikke var noget i researchen, der tydede på, at transportvirksomheden havde nogen forbindelse til pushermiljøet. Tøj udleveret af virksomheden må kunne forventes at blive anvendt i situationer, som virksomheden ikke billiger.

Pressenævnet fandt, at det ikke kunne afvises, at seerne antog, at den filmede pusher arbejdede for transportvirksomheden, idet han var iført en jakke med firmaets logo. Hermed kunne seerne få det indtryk, at transportvirksomheden eller dens ansatte gennem virksomheden leverede kokain. Nævnet fandt videre, at den manglende sløring kunne skade virksomhedens omdømme og dermed muligheden for at tiltrække kunder. Logoets visning måtte derfor anses for egnet til at påføre virksomheden skade af betydning, hvorfor transportvirksomheden havde krav på et genmæle.

Kendelse af 6. april 2006 (sag 2006-6-278)

Ekstra Bladet bragte en artikelserie vedrørende en i offentligheden meget omtalt læges alternative behandlingsmetoder. I en af artiklerne havde en journalist udgivet sig for at være patient og optaget konsultationen med skjult kamera. Lægen klagede til Pressenævnet over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Vedrørende tilsidesættelse af god presseskik anførte lægen, at brugen af skjult kamera og følgende udsagn var i strid med god presseskik; "sex-misbruger patienter", "klam karl", "liderlige læge", "Groft misbrug af sin autoritet til at få kvinder til at smide tøjet, så han kan overgramse dem uden skyggen af videnskabelig dokumentation for, at det hjælper på andet end hans egne fantasier" og "Dr. Klam". Lægen anførte herudover, at han havde krav på genmæle vedrørende bl.a. følgende udtryk; "mærketerapi", "... i 2002 blev Sundhedsstyrelsen alarmeret" og "... Maja, der blev indlagt med en psykose efter et halvt års behandling på [lægens] briks".

Ekstra Bladet anførte, at avisen havde anvendt skjult kamera, idet man ønskede at efterprøve alvorlige anklager mod lægen, ligesom der var en samfundsmæssig interesse i at få afprøvet lægens metoder. Udsagnene var anvendt, idet flere læger og psykiatere mente, at lægen overtrådte grænsen for læge-patient-forholdet, ligesom lægen ikke havde videnskabelig dokumentation for sin metodes virkning. Der var tradition for øgenavne i den danske presse. Ekstra Bladet afviste herudover at bringe et genmæle, idet behandlingen kunne betegnes "mærketerapi", idet lægen rørte ved patienterne. Der var rettet henvendelse til Sundhedsstyrelsen, ligesom den sidste terapeut, "Maja" var blevet behandlet af inden indlæggelsen, var den pågældende læge.

Pressenævnet fandt, at der i den foreliggende sag var en sådan samfundsmæssig interesse, at brugen af skjult kamera var berettiget. Vedrørende de påklagede udsagn om tilsidesættelse af god pres-

seskik fandt Nævnet, at udsagnet ”sex-misbruger patienter” havde dækning i ekspertudsagn og karakteren af de omtalte behandlingsformer. Der var i dele af pressen en tradition for, at omtalte personer betegnes med øgenavne, og Nævnet udtalte ikke kritik af udsagnet ”Dr. Klam”. For så vidt angik udsagnene ”klam karl”, ”liderlige læge” og ”Groft misbrug af sin autoritet til at få kvinder til at smide tøjet, så han kan overgrænse dem uden skyggen af videnskabelig dokumentation for, at det hjælper på andet end hans egne fantasier” fandt Pressenævnet, at der var tale om Ekstra Bladets vurderinger på baggrund af de fremkomne oplysninger. Nævnet udtalte ikke kritik. Ét dissenterende medlem fandt, at udsagnene kunne være skadelige eller virke agtelsesforringende for lægen, og fandt videre, at Ekstra Bladet ikke uden nærmere efterprøvelse var berettiget til at bringe oplysninger af så alvorlig og krænkende karakter.

Pressenævnet fandt ikke lægen berettiget til genmæle. Udtrykket ”... i 2002 blev Sundhedsstyrelsen alarmeret” var ikke en faktisk forkert oplysning, idet der var rettet henvendelse til Sundhedsstyrelsen, og behandlingsformen kunne benævnes ”mærketerapi”. Nævnet fandt, at oplysningerne om ”Maja”s indlæggelse ikke var af en sådan karakter, at de var egnede til at påføre lægen skade af betydning, og lægen var ikke berettiget til et genmæle. Ét dissenterende medlem fandt, at udsagnet kunne påføre lægen skade af betydning, og lægen var berettiget til et genmæle.

Kendelse af 6. april 2006 (sag 2006-6-280)

Danmarks Radio havde i samarbejde med Ekstra Bladet lavet programmet ”Magasinet Søndag” om en i offentligheden meget omtalt læges alternative behandlingsmetoder. Dele af programmet var optaget med skjult kamera, da Ekstra Bladets journalist havde udgivet sig for at være patient. Af råbåndet fremgik det, at journalisten under konsultationen spurgte lægen, om det ville hjælpe, hvis han gik i seng med hende, hvilket lægen afviste. I den direkte udsendelse afviste studieværten eksistensen af klippet, og lægen blev konfronteret med ekspertudsagn, optagelserne foretaget med skjult kamera og udsagn fra en tidligere patient, ”Maja”, der nu var psykotisk. Lægen klagede til Pressenævnet over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Lægen anførte, at brugen af skjult kamera var unødvendig, idet dokumentationen kunne være fremskaffet gennem interviews med ham og hans patienter. Lægen gjorde opmærksom på, at DR Undervisning tidligere havde foretaget optagelser i hans klinik. Han burde være gjort bekendt med de optagelser som psykiateren blev gjort bekendt med, ligesom han fandt det i strid med god presseskik, at studieværten benægtede eksistensen af klippet. Lægen ønskede herudover genmæle for oplysninger vedrørende patienten ”Maja”. Lægen anførte, at udtalelserne fortolkedes, som om ”Maja” var blevet alvorligt skadet på grund af hans behandling. Navnlig udsagnet ”Efter behandlingen hos [lægen] fik ”Maja” en psykose og var indlagt i to måneder på Rigshospitalet”. Lægen anførte, at der ikke var dokumentation for, at hans behandling var årsagen til indlæggelsen.

Danmarks Radio anførte, at brugen af skjult kamera og mikrofon var eneste realistiske mulighed for at vise, hvad der foregik mellem lægen og patienterne. Optagelserne fra DR Undervisning var irrelevante for Søndagsmagasinets journalistiske vinkel, og at der ikke var krav om, at alle eventuelle kilder til information skulle være afdækket for, at brugen af skjult kamera var berettiget. Danmarks Radio anførte herudover, at patienten ”Maja” selv mente, at det var lægens behandling, der havde gjort hende psykotisk.

For så vidt angik spørgsmålet om god presseskik, fandt Pressenævnet, at den samfundsmæssige interesse i at afdække en alternativ behandleres metoder berettigede til anvendelsen af skjult kamera. Nævnet fandt det uden betydning, at lægen tidligere havde samarbejdet med en anden afdeling af Danmarks Radio. Det var betænkeligt, at optagelserne var baseret på et rollespil, der i betydelig grad var provokerende. Nævnet fandt imidlertid, at lægen ved at indvillige i at deltage i det direkte interview i programmet havde givet sit samtykke til at bringe optagelserne. Nævnet lagde vægt på, at lægen måtte formodes at være klar over virkningen af sine udtalelser. Nævnet fandt herudover, at

lægen burde have fået forevist de optagelser, som modparten, en psykiater, i det direkte interview havde set inden udsendelsen, ligesom Danmarks Radio ved at benægte eksistensen af klippet havde tilsidesat god presseskik. Nævnet udtalte sin kritik heraf.

Vedrørende krav om genmæle fandt Pressenævnet, at de bragte oplysninger vedrørende ”Maja”s indlæggelse ikke var af en sådan karakter, at der var grundlag for at antage, at de kunne påføre lægen skade af betydning, hvorfor der ikke var grundlag for at bringe et genmæle. Ét dissenterende medlem fandt, at udsagnet kunne påføre lægen skade af betydning, og at lægen havde krav på genmæle.

Kendelse af 14. juni 2006 (sag 2006-6-288)

Danmarks Radio sendte programmet ”Kontant”, hvori de Mund- og Fodmalendes Forlags salg af julekort blev omtalt. I udsendelsen blev virksomheden Mund- og Fodmalendes Forlag (VDMFK) kritiseret, idet de medvirkende mente, at julekortene fremstod, som om de kom fra en velgørende organisation og ikke fra en virksomhed. Danmarks Radio lavede udsendelsen i samarbejde med Ekstra Bladet, der sideløbende bragte en artikelserie (se sag 2006-6-297). VDMFK klagede både over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

VDMFK anførte, at Danmarks Radio havde handlet i strid med god presseskik ved at bringe udtalelser som: ”Man tror, man støtter en god sag, men i virkeligheden er der tale om en pengemaskine” og ”Bag det ydre finder man en velsmurt pengemaskine med økonomiske bagmænd, der rager til sig med arme og ben”. I udsendelsen fremkom ligeledes udtalelser fra et ægtepar, der følte sig ”røvendt” og ”snydt”. Danmarks Radio burde have efterprøvet oplysningerne inden offentliggørelsen, herunder forelagt dem for det danske medlem af VDMFK. VDMFK’s pr-bureau havde besvaret henvendelser fra Danmarks Radio. VDMFK anførte herudover, at virksomheden var berettiget til et genmæle.

Danmarks Radio anførte, at de anvendte udsagn var berettigede, idet VDMFK navnlig ikke kunne forklare misforholdet mellem indtægter og udbetalinger til medlemmer. Der var gjort et omfattende forsøg på at kontakte ansvarlige personer omkring VDMFK – herunder blev pr-bureauet opfordret til at imødegå kritikpunkterne – men ingen ønskede at give interviews. Danmarks Radio afviste at bringe et genmæle.

Pressenævnet fandt, at ordvalget i udsagnene ikke i sammenhængen gik ud over den redaktionelle formuleringsfrihed, ligesom Nævnet ikke udtalte kritik af ægteparrets vurderinger. Danmarks Radio havde i tilstrækkelig grad forsøgt at efterprøve de oplysninger, som var bragt i udsendelsen. Pressenævnet lagde vægt på, at Danmarks Radio inden offentliggørelsen forsøgte at indhente kommentarer fra forskellige kilder, og udtalte ikke kritik heraf.

Vedrørende anmodningen om genmæle fandt Pressenævnet, at VDMFK var berettiget til et genmæle for udsagnet ”Bag det ydre finder man en velsmurt pengemaskine med økonomiske bagmænd, der rager til sig med arme og ben”, idet oplysningen måtte forstås som en oplysning om, at bagmændene berigede sig på de handicappedes bekostning, hvilket ikke var dokumenteret som utvivlsomt rigtigt. Ét dissenterende medlem fandt, at udsagnet ikke var af en sådan faktisk karakter, at der var grundlag for at pålægge Danmarks Radio at bringe et genmæle.

Kendelse af 14. juni 2006 (sag 2006-6-297)

Ekstra Bladet bragte en artikelserie vedrørende de Mund- og Fodmalendes Forlags salg af julekort. Ekstra Bladet kritiserede virksomheden Mund- og Fodmalendes Forlag (VDMFK), idet bladet mente, at julekortene fremstod, som om de kom fra en velgørende organisation og ikke fra en virksomhed. VDMFK klagede både over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

VDMFK anførte, at Ekstra Bladet havde handlet i strid med god presseskik ved bl.a. at bringe overskrifter og udsagn som følgende: ”Plat for millioner”, ”Til gengæld går store pengesummer til at belønne folk, der ikke er handicappede, når millioner af kroner hvert år placeres i bugnende penge-

tanke på diskrete adresser i Liechtenstein og Panama”. VDMFK anførte, at de havde krav på at få bragt et genmæle vedrørende bl.a. følgende udsagn: ”Men pas på! Når du køber de farvestrålende kort malet af kunstnere, som er spastisk lammede eller mangler begge arme, så havner de fleste af dine penge i lommerne på smarte forretningsmænd”, ”En ikke handicappet konsulent i London [navn], får ifølge en hemmelig kontrakt, Ekstra Bladet er i besiddelse af, 40 % af overskuddet”, ”Pengene bliver fra malernes hovedselskab i Liechtenstein sendt et smut til Panama – og så tilbage til [navn] og vennernes bankkonti”.

Ekstra Bladet anførte, at avisen bl.a. kunne dokumentere, at der var foretaget pengeoverførsler fra VDMFK til oversøiske konti og videre til bagmændene. Ekstra Bladet oplyste, at man adskillige gange forsøgte at forelægge oplysningerne for VDMFK’s danske direktør.

Vedrørende tilsidesættelse af god presseskik fandt Pressenævnet, at der var dækning for overskrifterne og udsagnene på baggrund af VDMFK’s adfærd. Udsagnene fremstod som vurderinger, hvorfor Ekstra Bladet ikke havde handlet i strid med god presseskik. Pressenævnet fandt imidlertid, at VDMFK havde krav på genmæle vedrørende udsagnene, idet disse var af faktisk karakter og måtte forstås som oplysninger om, at VDMFK’s bagmænd berigede sig på de handicappedes bekostning, hvilket ikke var dokumenteret som utvivlsomt rigtigt. VDMFK var herefter berettiget til at få bragt et genmæle.

Kendelse af 23. august 2006 (sag 2006-6-353)

Morsø Folkeblad bragte en artikel vedrørende et dynamoprojekt ved Spang Å. I artiklen blev en vandrehistorie omtalt. Af artiklen fremgik blandt andet følgende: ”En anden landmand skulle mod at give jagt til en kommunalt ansat have fået lov at anlægge en vej over Spang Å og forbi det fredede voldsted.” Landmanden og den kommunalt ansatte klagede til Pressenævnet over tilsidesættelse af god presseskik og afslag på genmæle.

Landmanden og den kommunalt ansatte anførte, at selv om de ikke var nævnt ved navn i artiklen, var der tale om et meget lille lokalsamfund, hvor de omtalte personers identitet reelt var kendt af de fleste læsere. Passagen var egnet til at fremkalde den opfattelse, at der var modtaget bestikkelse i sagen, hvilket ikke var tilfældet.

Morsø Folkeblad afviste, at det var muligt at identificere klagerne, og Morsø Folkeblad anførte videre, at der ikke var nogen påstand om et strafbart forhold, men at avisen alene refererede den almindelige snak mand og mand imellem.

Pressenævnet fandt, at det ikke kunne udelukkes, at artiklen indirekte henviste til klagerne, men de var ikke nævnt på en sådan måde, at det umiddelbart ville være muligt at identificere dem af andre end den kreds, der i forvejen kendte til sagen. Nævnet fandt ikke, at klagerne havde en sådan retlig interesse i sagen, at klagen skulle behandles for Nævnet, og afviste derfor sagen. Ét dissenterende medlem fandt, at sagen skulle realitetsbehandles.

E. REGISTER

Registret indeholder emner omtalt i årsberetningerne 1993-2006.

Emne	År	Side
Adressering, forkert adresseret post	2005	s. 19
Agent provocateur	1998	s. 8
Anmeldelse, virkningstidspunkt	2006	s. 22
Anmeldelser	2001	s. 15
Annoncer og læserbreve, kontrol	1997	s. 9
Anonymisering	2006	s. 21
Ansvarshavende redaktør for radio/tv, anmeldelse af	1995	s. 9
Artikelsier, ”forældede” artikler	2005	s. 19
Artikelsier og Nævnets bedømmelsesgrundlag	2000	s. 11
Berigtigelse over for genmæle	1998	s. 10
Bestræbelser i forbindelse med forelæggelse (høring)	1995	s. 5
	1997	s. 9
Betydningen af klagers egne kraftfulde synspunkter eller særlig sprogbrug	2001	s. 17
Billedbrug/identifikation	1996	s. 6
Billedmateriale, offentliggørelse	1994	s. 5
	2000	s. 11
Båndede samtaler (skjult kamera/mikrofon)	1997	s. 10
	1998	s. 8
	1999	s. 12
	2000	s. 9
	2005	s. 21
Båndede samtaler, offentliggørelse	2006	s. 19
Debatindlæg, redigering af	1993	s. 7
Dokumentarprogrammer	2001	s. 12
E-mail-sagen	1999	s. 8
E-mails som ”skriftlig” klage	2000	s. 8
	2002	s. 4
Efterprøvelse af oplysninger ved forelæggelse for den omtalte part	2002	s. 10
Egen drift-sager	1997	s. 5
Egen drift-sag, ingen	1999	s. 7
	2000	s. 12
	2001	s. 17
Elektroniske debatfora	2004	s. 19
Erhvervsjournalistik	1995	s. 7
Forberedelse af radio- og tv-interviews	1996	s. 5
Forelæggelse, mediernes pligt	1995	s. 5
	1997	s. 9
Forening, klage fra en ophørt	2002	s. 5
Forhåndstillkendegivelser fra kendte personer til medierne om ikke at omtale private forhold	2001	s. 15
Formand, ny	2006	s. 4

Forretningsorden, Nævnets	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1995	s. 9
Freds- og ærekrænkelser over for ytrings- og informationsfrihed	1994	s. 6
Fristberegning, anmeldelse	2006	s. 22
Fristberegning, når der efterfølgende foreligger tiltalefrafald (noninformation)	2005	s. 20
Fristberegning, når klagefristen udløber på en helligdag	2005	s. 19
Generelt vedr. sager om god presseetik	1994	s. 6
Genmæle	1993	s. 7
	1994	s. 7
	1996	s. 5
Genmæle over for berigtigelse	1998	s. 10
Genmæle, krav på	1999	s. 11
	2000	s. 12
Genmæle, offentliggørelse af	1993	s. 7
	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
God presseskik i straffesager	1999	s. 7
Grænserne i læserbrevsdebatten	2000	s. 12
Grænserne mellem forskellige typer af medier	1998	s. 9
Hvem kan indklages for Nævnet	1997	s. 13
Høring (mediernes forelæggelsesforpligtelse)	1995	s. 5
	1997	s. 9
Informationsdatabaser	1993	s. 7
	1994	s. 8
Ingen sager af egen drift	1999	s. 7
	2000	s. 12
	2001	s. 17
Injurier	2006	s. 21
Internet	1997	s. 14
Internetmedier	1998	s. 13
Interviews med mindreårige	2004	s. 21
Journalistisk arbejdsmetode	1993	s. 6
Kendelser, offentliggørelse af	1993	s. 7
	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1999	s. 10
Kendelsesresumeer	1996	s. 5
Kendelsesresumeer, nye retningslinier	2006	s. 19
Kildekreditering	2001	s. 11
Klage fra en ophørt forening	2002	s. 5
Klage over et medie under konkurs	2002	s. 7
Klage over Ritzaus Bureau	2006	s. 20
Klage, videregivelse til elektroniske medier	2006	s. 20
Klageberettigelse, annoncer	2006	s. 5

Klagere	1997	s. 12
Klagerne	1998	s. 14
Klagernes baggrund, statistik	1996	s. 8
Klagevejledning, manglende	1999	s. 9
Klagevejledning, mediets pligt til at give	1996	s. 7
Klagevejledning, videresendelse	2006	s. 20
Kompetence	1995	s. 7
Kompetence, injurier	2006	s. 21
Konkurs, klage over et medie under	2002	s. 7
Kontrol af annoncer og læserbreve	1997	s. 9
Korrekt berigtigelse	2001	s. 13
Krav på genmæle	1999	s. 11
	2000	s. 12
Læserbreve m.v.	1996	s. 6
Læserbreve og annoncer, kontrol	1997	s. 9
	2000	s. 12
Manglende klagevejledning	1999	s. 9
Medieansvarsloven eller retsplejeloven	1993	s. 6
Medieansvarsloven eller straffeloven	1993	s. 5
Medieansvarsloven § 49, nye retningslinier	2006	s. 19
Medieansvarsloven § 8, Ritzaus Bureau	2006	s. 20
Mediernes angivelse af tredjepart som kilde	2002	s. 9
Mediernes anvendelse af ”appetitvækkere” i læserbrevsdebatten	2004	s. 20
Mediernes anvendelse af citater	2002	s. 11
Mediernes behandling af for sent indkomne sager	2003	s. 20
Mediernes behandling af læserbreve	2003	s. 21
Mediernes efterfølgende berigtigelse/beklagelse	2004	s. 22
Mediernes efterprøvelse af oplysninger om personers identitet	2003	s. 22
Mediernes klagevejledning og klagefrist	2003	s. 20
Mediernes omtale af sager, der er rejst af den ene af to parter i en tvist	2003	s. 23
Mediernes omtale af tidligere straffedomme	2003	s. 21
Mediernes redigering	2000	s. 10
Mediernes uforsigtige behandling af billedmateriale	2000	s. 11
Mediets efterfølgende beklagelse og opfølgning	2000	s. 10
Modstridende forklaringer	2003	s. 21
Navneforbud, betydning af	1997	s. 12
Noninformation	1995	s. 6
	2005	s. 20
Ny formand	1995	s. 10
Ny formand	2006	s. 4
Offentliggørelse af billedmateriale	1994	s. 5
Offentliggørelse af bandede samtaler	2006	s. 19
Offentliggørelse af genmæler og Nævnets kendelser	1993	s. 7
	1995	s. 5
	1997	s. 6
	1998	s. 6
	1999	s. 10
	2000	s. 8
	2002	s. 5

Offentliggørelse af genmæler og Nævnets kendelser, Internettet	2005	s. 23
Offentliggørelse af genmæler og Nævnets kendelser, Ritzaus Bureau	2006	s. 20
Offentliggørelse af genmæler og Nævnets kendelser, resuméform	2006	s. 19
Offentliggørelse i tv/radio af samtale optaget på bånd	2004	s. 21
Omtale af befolkningsgruppe som ”sigøjnere”	1993	s. 6
Omtale af mindreårige uden forældresamtykke	2000	s. 9
Omtale af virkelige begivenheder, personer, foreninger el.lign. i en fiktiv sammenhæng	2001	s. 16
Oplysninger af privat karakter om deltager i realityshow	2002	s. 8
Oplysninger om kendte personers privatliv	2002	s. 8
Optagelse af egen drift	1995	s. 9
Oversættelse af offentliggørelser på fremmedsprog	2004	s. 19
Partstatus	1994	s. 6
Pressenævnet – 10 år	2001	s. 5
Pressenævnets hjemmeside	1998	s. 14
	1999	s. 13
Privatlivets fred	1999	s. 5
Privatlivets fred, mediernes offentliggørelse af oplysninger	2003	s. 22
Radio- og tv-interviews, forberedelse af	1996	s. 5
Radio- og tv-virksomhed	1996	s. 7
	1997	s. 14
Radio/tv, anmeldelse af ansvarshavende redaktør	1995	s. 9
Redigering af debatindlæg	1993	s. 7
Redigeringsfrihed	1999	s. 8
Retlig interesse	1998	s. 8
	1999	s. 5
Retsplejeloven eller medieansvarsloven	1993	s. 6
Retssag anlagt mod Pressenævnet	1999	s. 14
Retssag mod Pressenævnet afvist	2000	s. 13
	2001	s. 17
	2002	s. 4
Ritzaus Bureau, offentliggørelse	2006	s. 20
Ritzaus Citattjeneste	2006	s. 20
Sagsbehandlingstid	1995	s. 7
Samtaler, offentliggørelse i tv/radio	2004	s. 21
Samtaler, optagelse og videreformidling	2005	s. 21
Sanktionsmuligheder, hvis mediet fremturer	1998	s. 13
Satire	2001	s. 14
Scandinavian Star-sagen	2000	s. 5
Sigøjnere, omtale af	1993	s. 6
Skjult kamera/mikrofon	1997	s. 10
	1998	s. 8
	1999	s. 12
	2000	s. 9
	2004	s. 21
	2005	s. 21

Skjult kamera/mikrofon	2006	s. 19
Skjult kamera/mikrofon, anonymisering	2006	s. 21
Sløring	2006	s. 21
”Somalier-sagen”	2002	s. 7
Statistik over klagerens baggrund	1996	s. 8
Straffeloven eller medieansvarsloven	1993	s. 5
Straffesager på grund af manglende offentliggørelse af genmæle eller af nævnets kendelser	1995	s. 6
	1996	s. 6
	1997	s. 13
	1998	s. 14
	1999	s. 9
	2000	s. 12
Straffesager, god presseskik i	1999	s. 7
Tidspunkt for offentliggørelse af en nævnskendelse	2002	s. 5
TV 3	1996	s. 7
Tv-mediers brug af tidligere optagelser i ny udsendelse	2004	s. 20
Videresendelse af klager over elektroniske medier	2006	s. 20
Virkningstidspunkt, anmeldelse	2006	s. 22

BILAG

God presseskik

Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik (medieansvarslovens § 34, stk. 1).

Pressenævnet afgør, om medierne har handlet i strid med god presseskik. Afgørelsen tager udgangspunkt i "Vejledende regler for god presseskik", som indgik i forslaget til medieansvarsloven fra 1991, men standarden "god presseskik" følger udviklingen i opfattelsen af, hvad der er uetisk, og tager stilling til nye situationer, der opstår.

"Vejledende regler for god presseskik"

(Således som de blev formuleret af medieansvarsudvalget i betænkning nr. 1205/1990 og gengivet i bilag til lovforslaget af 1991 til medieansvarsloven).

Grundlæggende synspunkter

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med massemediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør massemediernes anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på massemediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om massemediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod hans samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof (tekst og billeder), som offentliggøres i den trykte presse, radio og fjernsyn samt i de øvrige massemedier.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige massemedier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

Reglernes indhold

A. Korrekte meddelelser

1. Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte.

2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B. Adfærd i strid med god presseskik

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrunder offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede. Ved indsamling og gengivelse af billedmateriale skal der vises hensynsfuldhed og takt.
4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionel tekst. Tekst og billeder foranlediget af direkte eller indirekte merkantile interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Andres tillid må ikke misbruges. Der bør vises særligt hensyn over for personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser. Andres følelser, uvidenhed eller svigten de herredømme bør ikke misbruges.

C. Retsreportage

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarets – synspunkter.
En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Det bør undgås at nævne personers slægtsforhold, stilling, race, nationalitet, trosbekendelse eller organisationsforhold, medmindre dette direkte har med sagen at gøre.
5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politianmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke, hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget en ham tidligere overgået straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, han nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden nyhedssammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

TIL NOTATER

TIL NOTATER

TIL NOTATER

TIL NOTATER